

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ТРЕЋЕ ВАНРЕДНО ЗАСЕДАЊЕ
Други дан рада
20. јул 2017. године

(Седница је почела у 10.05 часова. Председава Ђорђе Милићевић,
потпредседник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад седнице Трећег ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 96 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 110 народних посланика, односно да су присутна најмање 84 народна посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине.

Прелазимо на тражење обавештења и објашњења, на основу члана 287. Пословника Народне скупштине.

Да ли неко од председника, односно овлашћених представника посланичких група жели да затражи обавештење или објашњење у складу са чланом 287. Пословника Народне скупштине Републике Србије? (Да.)

Реч има народни посланик Предраг Јеленковић.

Изволите.

ПРЕДРАГ ЈЕЛЕНКОВИЋ: Поштовани председавајући, даме и господо, имам два питања за Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре.

Прво питање – да ли је у плану и када ће бити постављене заштитне плоче, односно заштитни зид буке поред насеља Комрен на ауто-путу, односно делу ауто-пута ка Софији?

Наиме, на овом делу источног крака Коридора 10 ауто-пут пролази кроз део града Ниша, тј. градске општине Црвени Крст и пресеца, односно дели насеље Комрен на два дела. Оваква ситуација на терену је већ десетак година и зато, у име грађана Ниша, молим за хитно постављање, уколико је то могуће, поменутих плоча из безбедоносних и свих других разлога. Такође, напомињем да је заштитне плоче потребно поставити на ауто-путу у дужини три до пет километара.

Друго питање. Како је у недавно усвојеном плану, тј. Националном програму јавне железничке инфраструктуре поменут и развој туристичке железнице повезивањем Шарганске осмице преко Кремана са пругом нормалног колосека Београд–Бар, постављам питање – да ли је у плану развој туристичке железнице узаног колосека још негде у Србији? Конкретно, да ли постоје технички услови и пратећа инфраструктура, на крају, некаква могућност реализације таквог једног туристичког железничког правца Ниш – Нишка Бања – Сићевачка клисура?

Ради јавности желим да напоменем да је, поред туристичког значаја и здравствено-туристичког потенцијала Нишке Бање, Сићевачка клисура Парк природе, који је од 2000. године природно добро сврстано у другу категорију заштите и налази се на релацији од међународног значаја Ниш – Софија – Истанбул. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Горан Пекарски. Изволите.

ГОРАН ПЕКАРСКИ: Поштовани председавајући, поштовани народни посланици, поштовани грађани Србије, хтео сам да поставим два питања, једно питање Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде, министру господину Недимовићу, а друго министру здравља, господину Лончару.

Прво питање је за Министарство пољопривреде, водопривреде и шумарства – да ли могу да се преиспитају прописи и критеријуми у вези квалитета намирница које користе грађани Србије а које се увозе или производе од стране страних компаније које раде на нашем терену, па чак и од компанија које су домаћи произвођачи?

Опште је познато да се између земаља чланица ЕУ квалитет хране, односно производа који су у истом паковању разликују од земље до земље,

тако да и међу њима, иако ЕУ покушава да има заједничку стандардизацију и заједнички квалитет, долази до великих одступања. Онда није ни чудо да код неких намирница које се из ЕУ извозе у Србију долази до великих разлика, поготово што неке ствари у квалитету нису код нас забрањене већ дозвољене за људску употребу.

Као најбољи показатељ за тако нешто био је чешки министар пољопривреде који је направио штих-пробу, узео је насумично 21 производ који се користи у угоститељству и упоредио га са производима који се користе у Немачкој, Француској, Словачкој и Мађарској. Установио је да су од 21 производа само три производа идентична као у Чешкој.

Словачки премијер је направио још један искорак па је запретио Европској комисији увођењем ембарга на намирнице које су у истој амбалажи а нису истог квалитета.

Када већ постоји та разлика, онда није ни чудо да неке ствари које долазе код нас садрже неке супстанце као што су неки адитиви који су код њих забрањени а код нас су још увек дозвољени. Волео бих да неко од наших људи из извршне власти има ту кураж па да сам направи неку штих-пробу и покуша да упореди каквог су квалитета намирнице код нас, а каквог су квалитета у ЕУ одакле долазе код нас.

Тако смо дошли до оног питања које сам хтео да поставим, а ради се конкретно о конзервансу емулгатору Е-407, тј. карагенану. Веома тешко се изговара, али веома лако се гута. Мене интересује да ли ми можемо да преиспитамо поново штетност тог адитива? Карагенан је по истраживањима генотоксичан, што значи да врши на нивоу гена мутације чак до другог и трећег колена.

Иначе, Агенција за истраживање тумора IARC, са седиштем у Лиону, у Паризу, дала му је ознаку „2Б“ изазивача тумора, што значи да је он опасан изазивач који ствара проблеме у дигестивном тракту, изазива карцином дебелог црева и један је од узрочника Кронове болести. Код нас га има у месним прерађевинама свих врста, у кремевима и чоколадама. Што је најинтересантније, у овом врућег периоду сада, када се користи највише сладолед, највише га има баш у тим сладоледима који користе највише деца, јер се користи као заслађивач пошто је полисахарид, а и користи се као згушњивач, односно да направи густину, конзистенцију производа.

Друго питање сам хтео да поставим министру Лончару. То је мало више информација, али с обзиром на то да је он информисан око самог догађаја, па сам хтео само да га питам – да ли се нешто предузело и докле се стигло у вези тога? Јер у овој ери борбе против малигних обољења, када се покушава да се превентивом спречи и смањи број оболелих, ми имамо ситуацију да се, с једне стране, на једном нивоу чине велике ствари, а са

друге стране стварају на једном нижем нивоу мали богови и преузимају ствари у своје руке и, једноставно, својим неделовањем спречавају да се један добар део популације адекватно лечи.

За то је пример Дом здравља Гроцка и мамограф који је добијен од стране Јапанске амбасаде пре шест година. За шест година тај мамограф није стављен у функцију и 50.000 жена са територије општине Гроцка ускраћено је за превентивно лечење, односно откривање малигних обољења у раном стадијуму.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Пекарски.

Реч има народна посланица Бранка Стаменковић.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Молим вас, ако можете, да утишате. Хвала.

Питање за бившег председника Владе а садашњег председника Србије Александра Вучића. Ово је 24. пут да постављамо питања са скупштинске говорнице и још нисмо добили ниједан одговор.

Стога прво питање гласи – када ћемо добити одговоре на претходно постављена питања? Друго питање гласи – када ће престати да крши Устав, тако што ће поднети оставку на место председника СНС и изаћи из сукоба интереса у коме се тренутно налази, пошто Устав налаже да он буде председник свих грађана а не само чланова СНС?

Друго питање је за председницу Скупштине Мају Гојковић. Ово је 16. пут да са ове говорнице постављамо питање председавајућој Гојковић. До сада нисмо добили одговор ниједном. Понављамо ова питања и наставићемо да их понављамо док не добијемо одговор. Прво питање гласи – када ћемо добити одговор на претходно постављених 15 питања и зашто их још увек нисмо добили? Друго – када ће председавајућа Гојковић донети план рада, како бисмо коначно престали да радимо стихијски? Треће питање – када ће председавајућа Гојковић коначно сазвати Колегијум, Пословник налаже да то уради? Када ће председавајућа Гојковић на дневни ред ставити предлог о њеној смени, као што је обећала?

Следеће питање је за министра здравља, господина Златибора Лончара. Прошле године док смо слушали експозе претходног премијера, Александра Вучића, чули смо, између осталог, следеће, цитирам стенографске белешке: „Три и по милијарде евра сваке године потрошимо на здравство. Не знам где и како нама од тога, то ћорав може да види, негде нестане милијарда. Не знам где и како. Негде те паре нестају.“

Пре три недеље нова премијерка Ана Брнабић овде у пленуму изјавила је следеће: „Што се тиче нестајања милијарде евра на годишњем нивоу из здравственог буџета, апсолутно не можемо да говоримо о нестајању било каквих милијарду евра.“ Сад, пошто је Златибор Лончар био

министар и у претходној влади и у овој сада води сектор здравља, моје питање гласи – ко овде обмањује јавност, да ли нама нестаје та милијарда или не? Молим да ово објасни грађанима Србије.

Следеће питање је за министра зар рад, запошљавање, бораčka и социјална питања Зорана Ђорђевића – да ли знате да је током три месеца редовног јесењег заседања...?

Можете ли да их утишате, молим вас, и да ми надокнадите време, то јест да ми омогућите да се касније јавим, јер ми од надвикивања пуца глас?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изволите, надокнадићу вам минут, свакако.

Наставите. Изволите, колегинице Стаменковић.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Током редовног јесењег заседања прошле године Закон о раду кршен је небројено пута...

Не могу сад. Молим ова два минута мало касније.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Даме и господо народни посланици, заиста молим за малко тишине да бисмо могли да чујемо говорнике. У супротном мораћемо, сходно члану 11, да направимо паузу и да направимо ред. Ја вас молим за тишину, јер нисам у могућности ни ја као председавајући да чујем говорника.

Госпођо Стаменковић, молим вас да се поново јавите. Имате још два минута.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Могу ли касније да добијем реч?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не, нисте у могућности касније да добијете реч, можете сада добити два минута и искористити.

Пријавите се, госпођо Стаменковић.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Значи, током редовног јесењег заседања прошле године Закон о раду је кршен небројено пута овде у Народној скупштини. Закон о раду прописује да радник не може да ради дуже од 12 сати дневно. Од 64 радна дана током редовног јесењег заседања, радници запослени у ресторану и бифеу Народне скупштине, који су, иначе, запослени при Управи за заједничке послове Владе Републике Србије, 25 дана радили су дуже од 12 сати дневно. Од 13 радних недеља, током девет недеља радили су дуже од 48 сати недељно, колики је максимум који Закон прописује.

Чак и да Управа за заједничке послове њихов рад организује тако што врши прераспodelу рада, закон поново не дозвољава да и у том случају запослени раде дуже од 60 сати недељно. Радници у скупштинском бифеу и ресторану током редовног јесењег заседања дуже од 60 сати радили су током три узастопне радне недеље у децембру. Штавише, 27. децембра на

посао су дошли у 7.30 ујутру, а одавде су изашли 28. децембра у 15.30 по подне, тако су саставили 32 сата на радном месту.

Ово се дешава због чињенице да председавајућа Гојковић не организује рад Скупштине у складу са Пословником, него га изнова крши. Да организује рад у складу са Пословником, до овог кршења Закона о раду не би дошло. С обзиром на то да наши апели досад нису уродили плодом, да се она држи Пословника, овом приликом апелујем на министра Ђорђевића да уложи свој ауторитет, да заштити ове раднике, да се њихов рад врати унутар оквира Закона о раду и да престане да се крши Закон о раду у Народној скупштини, јер то председавајућа Гојковић урадити неће. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Стаменковић.

Реч има народни посланик Ђорђе Комленски.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Имам два питања. Једно питање за Министарство правде и, условно речено, за Министарство финансија, а то је – у којој фази се налази поступак враћања средстава Развојне банке Војводине у износу од три милиона евра, која су као кредит дата фирми „ТИВ комерц“ у власништву господина Родића још 2008. године, а која су, иначе, обезбеђена хипотеком? То ме интересује из једног простог разлога, да видимо колико су нам органи ефикасни у том делу и докле је тај поступак стигао, да видимо да ли су та средства на одговарајући начин била обезбеђена када је овај кредит додељиван.

Моје друго питање односи се на Министарство правде и Министарство унутрашњих послова, а везано је за то – да ли су и шта ће предузети поводом објављивања умрлице на којој се налазе име и лик председника Републике Србије Александра Вучића, против лица које је ту умрлицу пустило и објавило на друштвеним мрежама, јер сматрам да је тај варварски чин уједно и озбиљно кривично дело?

Очекујем да органи МУП-а и Министарство правде буду јако ефикасни, јер ако се то дешава председнику Републике, онда се може сутра дешавати свакоме од нас. Без обзира колико то неозбиљно некада могло неке да звучи, али апсолутно је узнемиравајуће, претеће, да се било ко појави на тако нечему. Уколико нисмо у могућности да заштитимо председника Републике од таквог вршења кривичних дела, шта онда нама обичним грађанима Републике Србије преостаје.

Уједно бих подсетио да нисмо добили као посланичка група одговор на питање – да ли су и какве мере предузете против лица која су на друштвеним мрежама претила на разноразне начине господину

Ристичевићу, Вучићевићу и председнику Републике Александру Вучићу? Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Комленски.

Реч има народна посланица Соња Павловић.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Питање за министра Вујовића, Министарство финансија.

Нови правилник о евиденцији ПДВ-а, који треба да уђе у примену од 1. 1. 2018. године, велика обмана, донет је на основу измена и допуна Закона о ПДВ-у из октобра 2015. године. У писаном образложењу Министарства финансија, које су својевремено добили посланици, пише да примена тог закона неће створити трошкове привреди, нарочито малим и средњим правним лицима и да због тога није потребно образлагати да ли позитивне последице доношења закона оправдавају трошкове које ће он створити.

Међутим, по скромној процени нови правилник о евиденцији ПДВ-а ствара додатне трошкове привреди, то је претпостављам познато и министру финансија, од најмање 18,5 милиона евра. Сходно томе, Министарство финансија требало би да одговори на питање – да ли је Правилник усклађен са прописима ЕУ, јер толико ставки у вези ПДВ није забележено ни у једној земљи чланици ЕУ? Да ли су позитивне последице доношења закона такве да оправдавају трошкове које ће он створити? Зашто прво није извршена озбиљна анализа ефеката, па тек након тога затражено од посланика да се изјасне о овом правилнику?

Свеобухватно питање за премијерку, све министре у Влади, наравно неизоставног председника Србије као родоначелника идеје о „Београду на води“. Цитираћу Драгољуба Бакића, архитекту и члана Академије архитектуре Србије: „Београд на води“ је место где се чине катастрофалне урбанистичке, архитектонске, саобраћајне, инфраструктурне, еколошке, друштвено-политичке, социолошке и економске грешке.“

Молим колеге за мало парламентарног бонтона.

Зашто је било потребно да се због овог пројекта укине одредница Генералног урбанистичког плана који важи до 2021. године а која се односи на централну зону Београда и предвиђа да се на тој левој обали и на десној обали реке Саве формира главни центар Београда?

То се приобаље чува још од краја Другог светског рата. Зашто је било потребно да се поред 2.500 београдских архитеката однекуд донесе макета за решења која нису на нивоу осредњег студентског рада, која је наметнута Урбанистичком заводу да од те макете произведе накарадни

просторни план подручја посебне намене, на чијем је јавном увиду било 2.000 примедби, које су све одбачене.

Зашто је једном приватнику из пребогатог арапског света дата екстериторијалност на земљишту од преко сто хектара, бесплатни закуп на сто година, бесплатна примарна инфраструктура до граница комплекса, која се, иначе, другим инвеститорима у тој зони наплаћује 500-550 евра по квадратном метру. Поновићу, 500-550 евра по квадратном метру. Зашто не постоји мастер план, по коме се гради сваки прави урбанистички пројекат, већ се срамно предузимачу уговором даје право да у периоду од 30 година на свих 100 хектара гради шта хоће, где хоће и када хоће, а када он то обави – наше урбанистичке службе ће то накнадно преточити у планове?

Зашто се истовремено овим истим уговором Србија обавезује да до децембра 2019. године, што је иначе немогућа мисија, изради комплетну инфраструктуру, а то, између осталог, подразумева: завршетак канализационог интерцептора, од ког је за последњих 40 година урађена половина; завршетак фабрике за пречишћавање отпадних вода у Великом Селу; израду прве линије метроа; израду тунела испод Теразијског гребена од Савског венца до Дорћола; изградњу четири железничке станице у центру Београда; проширење и заштиту погона воде у Макшу. Довољно питања и задовољићу се и са обједињеном процедуром одговора.

Питање за министра Горана Тривана, Министарство за заштиту животне средине. На свега 15 километра од центра Београда, недалеко од Пупиновог моста, налази се Бељарица, права оаза природе коју зову „београдска Амазонија“. Ту има доста врста заштићених птица, потпуно једно посебно поднебље и подручје је део еколошке мреже од међународног значаја. Завод за заштиту природе је предложио да се овај простор заштити, међутим, ту је предвиђена изградња нове луке Београда.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, госпођо Павловић.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Да ли могу само да поставим питање? Једну реченицу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Питам господина Тривана – шта ће као први човек Министарства за заштиту животне средине учинити по том питању, да ли ће се потрудити да овај простор буде заштићен? И зашто је као градске секретар за заштиту животне средине допустио да се са дневног реда скине питање везано за Бељарицу? Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народна посланица мр Александра Јерков. Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, потпредседниче.

Питам министра унутрашњих послова Небојшу Стефановића – ко је задужен за протоколе сарадње између центара за социјални рад и особа задужених у Министарству унутрашњих послова за превенцију насиља над женама? С обзиром на то да је он задужен, да је његов посао да координира рад служби у свом министарству, питам поново – ко је одговоран за то што протоколи нису испоштовани?

Интересује ме име и презиме особе која је задужена за то. Доста је било заједничке одговорности. Доста је било да се министри згражавају над тим шта им се дешава и шта их је задесило. Њихов је посао да организују ове протоколе и моје поновљено питање министру Стефановићу, од кога нећемо ми у ДС одустати, јесте – које је име и презиме особе задужене за протоколе сарадње између центара за социјални рад и особа задужених за превенцију насиља и борбу против насиља над женама у МУП-у Републике Србије?

У претходних десет дана две жене су убијене само због тога што су жене. Убијене су у контролисаним условима. Убијене су пред онима чији је посао да их заштите, и убијене су на начин који захтева личну одговорност многих у овој земљи. Због тога начин на који је ово почело да се решава, тако да ће бити кривично одговоран један или два социјална радника, свакако не може да задовољи никога.

Опште је познато да се жртве насиља налазе у једном зачараном кругу, у коме се наравно насилници осећају веома сигурно. Један од начина да муче своје жртве јесте управо демонстрација те њихове велике моћи, веома често кроз позивање на пријатеље на високим положајима, на политичке, родбинске, пријатељске, кумовске, пословне везе са онима који се налазе на позицијама.

И због тога је наредно питање које ћу поставити министру Стефановићу вероватно најважније питање у животу на које ће морати да одговори, а то је – које су његове приватне, личне, пословне, пријатељске или политичке везе са породицом која је настрадала када је пре две недеље један брачни партнер у Центру за социјални рад убио мајку троје деце?

На то питање министар Стефановић је дужан да одговори грађанима због тога што, под један, нема право да има ни пријатељске, ни пословне, ни политичке, ни приватне везе са било ким ко у Центру за социјални рад убије своју бившу партнерку и мајку троје деце.

Друго питање њему јесте – да ли је спреман да се изузме из истраге која ће се водити, а која треба да да одговоре на два изузетно важна питања: прво – шта се десило у Центру за социјални рад када је убијена мајка троје деце, а убио ју је њен бивши партнер, већ раније осуђиван за насиље у породици и, под два – које су околности под којима је убица пронађен

мртав? То су два питања на која истрага мора дати одговор и због тога је кључно да Небојша Стефановић изузме себе из истраге, због могућег сукоба интереса у ком се налази.

Последње питање које упућујем је директору Центра за социјални рад на Новом Београду – да ли га је било ко ко се налази на некој јавној функцији или неко ко је близак некоме ко се налази на некој јавној функцији звао и вршио притисак на њега да омогући убици виђање са децом у моменту када се он спремао да изврши кривично дело?

То су ствари на које и министар Стефановић и директор Центра за социјални рад на Новом Београду морају да дају одговоре и ми из Демократске странке нећемо одустати док они то не буду учинили.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Бошко Обрадовић. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани грађани Србије, претпостављам да је од великог интереса јавности да поставимо питање председнику Народне скупштине Републике Србије, Маји Гојковић – како се то могло догодити да за, ево, скоро годину дана од када је Посланичка група Двери почела да тражи, што по Пословнику, члан 209. и 210, има право, посебне седнице на актуелну тему, није заказана једна једина посебна седница на актуелну тему?

Наиме, члан 209. Пословника о раду Народне скупштине јасно каже: „Председник Народне скупштине, на предлог посланичке групе, најмање једанпут у месецу одређује дан када ће поједини министри у Влади одговарати на посланичка питања у вези с неком актуелном темом.“

Поштовани председавајући, нама су онемогућени основни пословнички механизми да можемо у Дому Народне скупштине да поставимо било коју актуелну тему.

Веровали или не, поштовани грађани Србије, за годину дана овог новог сазива Народне скупштине Републике Србије у овом дому се није расправљало ни на једну једину актуелну тему. Само је Посланичка група Двери поставила 10 таквих питања, односно тема, и до сада смо морали имати за ових годину дана свих 10 на дневном реду, зато што по Пословнику најмање једном месечно председник Скупштине мора да сазове такву седницу и мора да обезбеди присуство министара који ће одговарати на посланичка питања.

Ево којих је то 10 тема до сада било постављено: безбедносна и економско-социјална ситуација у Србији у вези са мигрантском кризом – никада се није нашла на дневном реду; међународни притисци на државне органе Републике Србије у вези са преговорима и ситуацијом на Косову и Метохији – никада се није нашла на дневном реду; нерешени безбедносни

проблеми у вези са агентима страних обавештајних служби, атентатима на високе државне службенике – никада се није нашло на дневном реду; угроженост економске, прехранбене и здравствене безбедности грађана Србије противзаконитим увозом и прометом генетски модификоване хране и семена – никада се није нашло на дневном реду; повлашћени дугорочни закуп ораница у Србији од стране немачке месне индустрије „Тенис“ – никада се није нашло на дневном реду; односи Србије и НАТО-а, а у оквиру теме бисмо свакако поставили питање министру војном, а ја га то и овом приликом питам – како се то десило да више десетина припадника Војске Србије учествује на НАТО вежбама на границама Русије? Србија никада није била против Русије у својој историји, а данас шаљемо наше војнике на НАТО војне вежбе на самим границама са Русијом.

Седма тачка би била продаја пољопривредног земљишта страним држављанима од 1. септембра 2017. године – никада се није нашло на дневном реду, а на месец дана смо до примене ове катастрофалне одлуке Споразума о стабилизацији и придруживању са Европском унијом. Под осам – укидање привремене суспензије обавезног служења војног рока, ево, и министар Вулин то нешто помиње ових дана. Даље, непримењивање и угрожавање ћирилице као званичног писма Републике Србије, и проблем беле куге, раст морталитета и емиграција радно способног становништва из Србије. То је десет више него актуелних тема.

Обавеза председника Народне скупштине Републике Србије јесте да их стави на дневни ред, да позове министре, да имамо право као посланици да постављамо питања. Када је последњи пут у Народној скупштини Републике Србије био последњи четвртак у месецу, када Влада долази да одговара на посланичка питања?

Када су министри у Влади Републике Србије поднели своје тромесечне извештаје о раду и дошли на седнице надлежних скупштинских одбора да одговарају за свој рад?

То је суштина онога што председник Народне скупштине Републике Србије, Маја Гојковић, избегава. Избегава да Народна скупштина врши једну од својих најважнијих улога, а то је контролна и надзорна улога над радом извршне власти, контрола рада Владе, контрола рада министара. Овде нема контроле Владе и нема контроле рада министара, јер министри неће да поднесу извештај о раду, Влада неће да дође да одговара на питања посланика, председник Скупштине неће да сазове посебне седнице на актуелну тему. Овде је доведен у питање основни парламентаризам, основна демократија и основна слобода говора.

Данас желите да укинете Народну скупштину Републике Србије и да се овде не разговара ни на једну актуелну тему, већ само на теме које ви

намећете као владајућа већина, да опозиција нема право да наметне ни једну једину тему за годину дана рада Народне скупштине Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Обрадовићу.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштоване колеге посланици, постављам питање премијеру Ани Брнабић и председнику Републике Александру Вучићу, а односи се на извоз „Фијатових“ аутомобила на руско тржиште.

Дакле, од доласка СНС на власт, од 2012. године, прошло је пуних пет година и ушли сте у шесту годину, а Србија и њени грађани и данас плаћају цену неиспуњених обећања и неспособности, ја бих рекао, да се држава води на прави начин. То можемо да видимо данас на многим примерима, а један од њих јесте управо и „Фијат“, који је актуелан у претходним данима. Управо бих желео да поставим питање у складу са дешавањима у аутомобилској индустрији „Фијат“ у Србији.

Премијер је по свом устаљеном обичају 2013. године, премијер Вучић, односно тада је био први потпредседник Владе, обећао да ће Србија извозити 10.000 „Фијатових“ аутомобила на руско тржиште, без царине. Цитираћу изјаву: „Фијат аутомобили Србија ће до краја године извести у Русију први контингент од 10.000 нових модела 'фијата 500 Л' произведених у фабрици у Крагујевцу. Ту квоту сматрамо само почетком и надамо се да ћемо је повећавати у будућности.“

Наравно, премијеру Вучићу, док је био премијер, није сметало да сваке наредне године понавља ту изјаву из 2013. године, то обећање, па чак и 25. маја ове године у кампањи за председника Републике Србије, када је у Крагујевцу присуствовао промоцији новог, рестилизованог модела „фијата 500Л“, када је славodobитно говорио о позитивним резултатима по српску економију које ствара „Фијат“, да пословање те компаније чини 3% бруто друштвеног производа Републике Србије и готово 8% укупног извоза Републике Србије.

Позвао је грађане тада да купују „Фијатове“ аутомобиле, навео да очекује да питање извоза на руско тржиште буде решено пре краја ове године. Ми смо данас у 2017. години. Дакле, од 2013. године сваке године слушамо једно те исто обећање, да је испуњено то обећање, вероватно данас не бисмо имали раднике на улици и не би требало радници да упозоравају државу како треба да се домаћински послује, и како треба да се разговара са озбиљним компанијама као што је „Фијат“.

С обзиром на то да је изостао дијалог између руководства и Владе Републике Србије радници су морали сами да изађу на улице и да на неки начин приморају актуелно руководство Републике Србије, које је очигледно у претходним годинама, уместо да договара сарадњу и развој сарадње са инвеститорима, било заузето организовањем избора сваке године и изборних кампања, и сваке године трошило више од шест месеци на изборе, као и новце и време, а паралелно с тиме се ништа није дешавало да се створе услови за привредни развој у Србији.

Такође, господин Путин је изјавио да постоји та могућност када је 2014. године посетио Србију. Моје питање је – зашто тог извоза у Русију нема? Шта је допринело томе да Владимир Путин промени мишљење и каква је улога у томе Александра Вучића?

Паралелно с тиме министри и премијер дају некакве изјаве које нису одговорне, као што је рекла госпођа Брнабић да иза штрајка у „Фијату“ стоји политички интерес и нечија озбиљно лоша намера, или господин Ђорђевић, који је рекао да радници „Фијата“ у ствари треба да покажу мало више љубави према Србији. Ја мислим да су они неодговорни са својим изјавама, а не радници који само траже боље услове рада. Такође, економска политика се показала као врло погубна и поред тога што имамо проблеме са „Фијатом“, да не говорим о свим оним предузећима које је ова власт за последњих пет година угасила, почев од „Прве петолетке“, ФАП-а из Прибоја, ИМТ-а, „14. октобра“ и свих других фабрика.

Друго питање се односи на премијера Вучића, а то је везано за контраверзе које прате сваку његову посету Америци, где је он отишао тамо да подноси некакве извештаје и видимо сада документе који су изашли у јавност, писање одређених конгресмена, појединих, за одговор на нека питања на која није одговорио.

Ево, једно од тих питања на које треба да одговори грађанима Србије, а не америчкој администрацији, а то је у вези извештаја да мала група људи предвођена председниковим братом Андрејом Вучићем и четворицом његових блиских пријатеља Николом Петровићем, Звонком Веселиновићем, Славишом Кокезом и Ненадом Ковачем наставља да руководи свим инфраструктурним и јавним пројектима. Дакле, цитирао сам оно што треба да одговори председник Вучић грађанима Србије а не Америчкој амбасади.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Милорад Мирчић.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Испред Посланичке групе СРС постављам питање министру одбране господину Вулину и врховном команданту Војске Србије господину Александру Вучићу, који је истовремено и

председник Србије – који су то разлози одлучили да се Војска Србије укључи у вежбе НАТО пакта које се одржавају од 17. до 22. јула на простору Бугарске, Румуније и Мађарске? Да ли је то у склопу војне сарадње, у периоду када смо сведоци да се НАТО снаге концентришу на границама Руске Федерације, када конкретно за ове војне вежбе на територији Румуније главнокомандујући НАТО снага генерал Бен Хоџиз, главни за НАТО снаге у Европи, каже да су вежбе у Румунији директно усмерене против Руске Федерације?

Да ли је разлог овакве одлуке можда у промени и у заокрету политике коју у новије време води власт, а огледа се у чињеници да је прва посета новоизабраног председника Србије управо посета Америци? Да ли се можда нешто ново дешава у спровођењу политике владајуће коалиције када напушта такозвану позицију неутралности, позицију седења на две столице, па се окреће једној столици која означава доминантност америчке политике? Да ли је можда разлог у чињеници да се на тај начин још једном по ко зна који пут додвори НАТО снагама и Америци, после оне срамне инспекције у Нишу која је спроведена од стране Америчке амбасаде? Ништа није могло да буде срамније него управо учешће у оваквим вежбама, где сам генерал НАТО снага каже да су то вежбе припрема за евентуални напад на Руску Федерацију.

Можда је то разлог што је разговор са потпредседником Америке који је обави председник Србије остао тајна за јавност Србије. Можда ту лежи неки разлог. У сваком случају, морамо да добијемо јасан одговор не у смислу да покажемо колико смо ми напредовали када је у питању спремност наше војске или колико смо добри, односно бољи од припадника НАТО снага, то је већ потрошена фраза која не задовољава никог у овој Србији, него да се јасно каже, ако је то заокрет у политици коју води власт ове државе, онда да се зна, да грађани знају шта их у будућности очекује, да се не надамо ничему што би било благонаклоност од стране Руске Федерације, јер сведоци смо да, ево, већ месецима чекамо испоруку наоружања и средстава за Војску Србије од стране Руске Федерације.

Како сад у овом тренутку да тумачимо то што је Војска Србија ангажована у оваквим вежбама, а са друге стране очекујемо да нам по веома повољним условима Русија помогне да ојачамо технички и тактички Војску Србије? Ми из СРС једноставно желимо одговор, и од врховног команданта и од министра одбране.

Оно што бих желео да поставим као друго питање, то је питање које се односи на гувернера НБС. Којим средствима, чијим новцем је плаћено блиндирано путничко возило „ауди А8“ за потребе НБС, наводно за превоз гувернера НБС, у висини од 500.000 евра када радници у Крагујевцу

штрајкују, када се у „Гоши“ радници одлучују на штрајк глађу, када у Србији влада беда, немаштина? Којим новцем и чијем новцем је финансиран овакав луксуз НБС? После масажера за ноге, ево још једног великог трошка, велике авантуре гувернера Народне банке Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Мирчићу.

Реч има народни посланик Марко Атлагић.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче, питање постављам Министарству правде.

Ових је дана пропали НАТО прашинарски председнички кандидат Вук Јеремић, у народу познат под називом Вук Потомак, ауторским текстом у „Вашингтон посту“, а који је у априлу господње 2017. године на изборима добио свега 5,7% гласова, још једном, по ко зна који пут, показао да му се сва политика своди на невиђену мржњу према председнику државе Александру Вучићу и својој земљи Републици Србији.

Поштовани народни посланици, недопустиво је и дубоко непатриотски чин да господин Јеремић благи Републику Србију, њезиног председника Александра Вучића пред сусрет са потпредседником САД-а Мајком Пенсом. Грађани Републике Србије шокирани су тим нецивилизацијским, непатриотским и недемократским чином према Републици Србији и њеном председнику.

Али није ово први пут. Вук Јеремић је 2016. године ЕУ лагао да се Александар Вучић тајно састао са Владимиром Владимировичем Путином и приказао бившег председника Републике Србије, уваженог господина Николића, као опасног руског човека.

Господин Јеремић је 2008. године подвалио домаћој српској јавности Мисију Еулкс на КиМ и тиме релативизовао суверенитет и територијални интегритет Републике Србије на КиМ.

Идемо даље. Када је 2008. године илегално проглашена такозвана независност КиМ, Јеремићева дипломатија није предузела никакве ефектне акције против такозване независности КиМ, иако је Народна скупштина Републике Србије одлуку о такозваној независности КиМ прогласила неуставном. Сви акти Јеремићеве дипломатије су у најмању руку релативизовали суверенитет Србије на КиМ.

Јеремић је пропустио да у име Републике Србије, чији суверенитет и територијални интегритет гарантује Повеља УН, пред Међународним судом правде поднесе тужбу против сваке државе појединачно која је признала такозвану независност КиМ на нашој територији. Господин Јеремић је пропустио да захтева хитно сазивање седнице Савета безбедности Уједињених нација због кршења Повеље УН. Његова се

дипломатија, практично, одрекла средстава заштите суверенитета и територијалног интегритета сопствене земље.

Српски амбасадор у Русији Станимир Вукићевић дао је изјаву којом је умало обесмислио сваку акцију српске дипломатије против независности КиМ: „Ми не намеравамо да се нађемо у самоизолацији, такав корак ка раскидању дипломатских односа био би неприродан“.

Ово је био дипломатски испад који су многи тумачили као сугестију савезници Русији, као сталној чланици Савета безбедности Уједињених нација, да Србија, унаточ раније чврстом договору, одустаје од коришћења одговарајућих средстава међународног права и заштите свог суверенитета и територијалног интегритета.

Господин Јеремић је пред ОЕБС-ом такозвано проглашење независности КиМ назвао преседаном, чиме је показао непознавање значаја изјаве коју даје у својству шефа дипломатије. Господин Јеремић је апеловао на ОЕБС позивајући се на поштовање Резолуције УН 1244 уместо на Завршни акт из Хелсинкија из 1975. године којим је ОЕБС експлицитно утврдио да покрајине Републике Србије немају право на стицање независности.

Господин Јеремић је неспорно питање суверенитета Републике Србије пред Генералним секретаријатом Генералне скупштине УН први пут учинио спорним Предлогом резолуције којом се тражи мишљење Међународног суда правде о легалности једностране независности КиМ.

Јеремић и господин Тадић су пристали да Генералној скупштини УН поднесу компромисни предлог Резолуције о КиМ. Они су, даме и господо и поштовани грађани, прихватили да се из предлога резолуције којом се тражи мишљење Међународног суда правде избаци став заснован на међународном праву: „Једнострана сецесија не може бити прихватљив чин за решавање територијалних питања“, већ су прихватили да се Међународни суд правде изјасни „да је одлука привремених институција о једностраном проглашењу независности у складу са међународним правом“. Тиме је господин Јеремић, у народу познат као Вук Потомак, релативизовао суверенитет Републике Србије на КиМ.

С тим у вези постављам питање Министарству правде – има ли елемената кривичног дела и антидржавног чина у Јеремићевим наступима и мисли ли тужилаштво анализирати ове његове антипатриотске и антидржавне наступе и подузети одговарајуће мере? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Прелазимо на тачке 1–3. дневног реда – ИЗБОР ЧЛАНОВА ОДБОРА АГЕНЦИЈЕ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ, ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЧЛАНОВА ФИСКАЛНОГ САВЕТА и ПРЕДЛОГ

ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЗАШТИТНИКА ГРАЂАНА (заједнички јединствени претрес – наставак).

Прелазимо на листу.

Реч има народни посланик Владимир Ђукановић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Коначно да мало причамо о дневном реду. Морам да покажем сада ради јавности каква се скандалозна кампања води против предложеног кандидата за Заштитника грађана, господина Пашалића.

Мислим да је ово веома важно, да јавност види до којих граница бестидности то иде. Ово је НИН. То су ови што вам кажу да је Србија Аушвиц. Ко има овакав наслов, па каже – заштитник власти или грађана, нека Сандра Петрушић је писала текст. Просто је невероватно, у другом недељнику који данас излази, у „Времену“ исти наслов – Заштитник грађана или заштитник власти, само што је писала нека Зора Дрчелић. Када прочитате текст, видите да је суштина текста апсолутно иста.

Вероватно су рекли овој Петрушићки да то мало скрати, да прилагоди прелому, али суштина је да је исти центар написао и један и други текст у два недељника. Чак ни наслов нису променили, што је најбољи показатељ каква се бестидна кампања води против човека који је, иначе, био судија, изабран као судија у време претходне власти.

Ако ћемо да гледамо неку биографију, пошто овде сада, а 2007. године је изабран господин Јанковић, стално питате за биографију господина Пашалића, а каква је то била биографија господина Јанковића пре 2007. године? На основу чега сте њега изабрали да буде Заштитник грађана? Из ког сте буцака њега извукли? Где је он то био познат у животу па сте га извукли да буде Заштитник грађана?

Господин Пашалић макар има биографију судије, у ваше време је био изабран за судију, чак је био и председник Апелационог прекршајног суда. Нећете ми ваљда рећи да није имао неку биографију која га кандидује за овакво место? Али ово је најгоре могуће лицемерје које иначе ових дана преовладава. Зашто? Зато што ће један део невладиног сектора у Србији изгубити своју позицију у тој четвртој грани власти.

Ја иначе хоћу да гласам за господина Пашалића и молим га једну ствар – да потпуно расформира претходни кабинет, у потпуности, јер је то било седиште политичке партије господина Јанковића. Он је ту формирао политичку партију.

То исто ради господин Шабић, који као Повереник за информације од јавног значаја данас даје политички интервју, говори како опозиција треба да наступи на изборима за градоначелника Београда. Извини,

пријатељу, поднеси оставку, немој да злоупотребљаваш функцију и плату коју ти дајемо, иди кандидуј се за градоначелника и буди лидер опозиције.

А зашто говоримо о лицемерју које, иначе, данас преовладава? Данас имамо велику бригу за раднике „Фијата“. Тај „Фијат“ није довела садашња власт, то сте ви довели тај „Фијат“. Ви сте га довели, потписали уговор који сте замаскирали да нико не може да види, и ви данас причате о томе да је Србија Аушвиц, радни логор. Те исте који причају да је Србија радни логор, Аушвиц, ја их питам, пошто је њихов власник *Ringier Axel Springer*, који је немачко-швајцарски конзорцијум – да ли су они нацисти који су увели радни логор и зашто онда они не штрајкују пошто им је газда страни инвеститор?

На крају крајева, оваквим насловима и овим што ви радите ви терате инвеститоре. Који ће инвеститор да дође данас у Србију када види овакву насловну страну и када ви кажете да су сви инвеститору који овде дођу нацисти отприлике? А ви сте први почели да их доводите, ви сте увели тај концепт субвенција, а данас сте одједном сви велики самоуправљачи, данас бисте волели да вратите Кардеља, данас сте за то и подржавате пароле – фабрике радницима.

А где сте били да подржите раднике у Новом Пазару када је онај мученик ручао сопствени прст, одсекао прст и ручао прст, или онај његов други колега што је заковао руку за летвицу и када су се радници тамо везивали за мостове?! Па ви сте им упропастили те фабрике и ви сте све могуће фабрике затворили. За разлику од вас, господин Вучић отвара фабрике, и то је кључна разлика.

Суштина целе приче је у томе што највећи ваши донатори из невладиног сектора губе позицију у четвртој грани власти. И мени је јако драго због тога. Апсолутно подржавам да се ти људи који су злоупотребљавали све те политичке функције, односно функције независних тела, коначно макну из државе. Нису они никакав коректив власти.

Данас имамо насловну страну овог недељника, каже – крв на рукама система, везано за убиство, трагедију која се догодила у Центру за социјални рад у Раковици. Па тај систем сте ви створили. Па ви сте нам такве центре за социјални рад оставили, да раде по том принципу. Ја вас не разумем, ви сада критикујете сами себе, одједном сте сада за фабрике радницима. Апсолутно лицемерје влада данас.

Цела поента приче, драги гледаоци, сви ви који гледате овај програм, јесте да се уруши привредни систем ове земље, да сваки инвеститор оде из Србије. То је цела суштина приче данас, јер је Србија позитивна, данас Србија има плус 3% раста, за разлику од вас када смо

имали минус, за разлику од вас када сте узимали кредите да дајете плате и пензије, ми данас то не радимо, ми дајемо из реалних извора.

Хоћете то да урушите, хоћете поново да се вратите на онај пуни астал и да, наравно, наставите даље да черупате Србију. Е, нећемо вам дати. И борићемо се до краја управо против оваквог лицемерја. Не пада нам на памет да вам то дозволимо. За разлику од вас, који узимате Фискални савет како вам падне на памет за критику, ми прихватамо сваку критику Фискалног савета.

Морам да признам да ми није баш ни свеједно што ће исти људи бити у Фискалном савету, јер њихова критика зна да заболи жестоко, али нека, гласају за њих баш зато што имају конструктивну критику и зато што су људи рационални и зато што се не владају мржњом, него зато што желе нешто да допринесу овој земљи и гласају, наравно, за цео Фискални савет.

Гласају, свакако и за господина Пашалића само из једног јединог разлога, највећи разлог је што га они не подносе. То је кључни разлог. И зато што верујем да ће расформирати кабинет Саше Јанковића. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народна посланица Татјана Мацура.

Изволите.

ТАТЈАНА МАЦУРА: Поштована председавајућа, желим да укажем на повреду Пословника. Члан 106. став 1. гласи: „Говорник може да говори само о тачки дневног реда о којој се води претрес.“

Ми данас говоримо о избору чланова за Фискални савет, избору чланова за Агенцију за борбу против корупције и за избор новог заштитника грађана. Претходни говорник је шест минута и 30 секунди говорио о насловним странама недељника НИН, о томе шта пише у неким другим недељницима, какви су текстови, да ли су им богоугодни или нису.

Ја мислим да то данас није тема на дневном реду. А у складу са тим, данас је дан за посланичка питања и могли су, посланичка група да се договоре да сва та питања која постављају злоупотребљавајући расправу која је на дневном реду, могли су да поставе у тренутку када је био термин за постављање политичких питања.

Молила бих вас да даље пратите расправу, како бисмо остали на теми која је на дневном реду. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Изражавам свој став да нисам повредила члан 106. став 1, како сте ви рекли. Посланик Ђукановић је дубоко био у теми. Жао ми је што нисте разумели или га нисте пажљиво слушали, а остављам Посланичком клубу СНС да одлучи о томе да ли ће се консултовати са вама о начину њиховог рада, у то се нећу мешати. Захваљујем.

Ако желите да гласамо о томе... Хвала лепо.

Пренебрегнућу добацивања „бре“ итд. из вашег посланичког клуба. Не знам јесте ли мени то упутили.

Ви, посланиче који се окрећете. Мислила сам да сте из Новог Сада. „Бре“ је за друге делове државе.

Не знам, мени или другим посланицима прекопута? То ћу пренебрегнути, не улази у повреду Пословника и симпатично ми је.

Бранимир Јовановић.

Изволите. Само, молим вас, пријавите се. Не само на листи него и физички.

БРАНИМИР ЈОВАНОВИЋ: Поштована председнице, даме и господо народни посланици, у свом излагању говорићу о избору Заштитника грађана. Сматрам да расправа о Заштитнику грађана у овом тренутку изазива посебну пажњу, из два разлога. Прво, што је ова институција код нас још увек у повоју, за разлику од, рецимо, Шведске, коју смо већ наводили као пример, где је основана пре скоро два века, или земаља Европе, где је основана након Другог светског рата. Ова институција код нас живи десет година, али се још увек у овом сегменту не можемо поредити са развијеним европским демократијама.

Друго, зашто ова тема изазива пажњу јесте што је сигурно у претходном периоду сврстана у један политички контекст, што, наравно, не би требало да буде у пракси. Не смемо никада заборавити улогу Заштитника грађана. Његова улога је да обавља контролу над применом закона и других прописа од стране државних органа, пре свега управе и јавних служби и да штити права грађана. Дакле, то је институција која превасходно штити грађане од неправилног рада управе.

Демократија не сме само да се сведе на људска права, али без људских права нема демократије. Управо су људска права један од најважнијих показатеља принципа уставности, а институција Омбудсмана је институција која је директно повезана са остваривањем заштите људских права.

Од будућег Заштитника грађана очекујем да се руководи чињеницом да смо му поверили улогу контролора јавне власти у интересу заштите човека и његових права. Додуше, у складу са законом. Он нема велика правна овлашћења у односу на управу и не може да доноси неке мериторне одлуке, али његова улога је претежно откривајућа, упозоравајућа или васпитна. Због тога очекујем од њега да својим ауторитетом и радом допринесе оснаживању једне овакве институције, да би она постала складна допуна институционалних и правних механизма заштите права човека.

Не могу да не споменем немачку теоретичарку политике Хану Арент, која је говорила да је за правилно функционисање система поделе власти на законодавну, извршну и судску неопходно и увођење појма, такозваног, поља јавног. Под тим је подразумевала битну корективну улогу у друштву јавног мњења. А Заштитник грађана треба управо да буде персонификација тог јавног мњења. Као што сам већ рекао, он нема правна овлашћења, али његово најмоћније оружје, његова највећа снага треба да буде управо то обраћање јавности и изражавање јавног става.

Заштитник грађана никако не сме да доноси своје одлуке у складу са неким политичким премисама. Не сме да буде страначки опредељен и грађани треба да буду једнаки пред њим, без обзира на своја политичка уверења. Зато је и битно што се бира на мандат који траје пет година и који је дужи од мандата сазива који га бира на ту функцију, јер то на тај начин умањује његову зависност од тренутке скупштинске већине. Са друге стране, овај представнички дом треба да буде најснажнија подршка раду Заштитника грађана и треба увек да шаље поруку да се боримо за принципе права и принципе правичности.

Навешћу пример да се у Великој Британији оваква једна институција, коју неки зову Омбудсман, неки Заштитник грађана, зове Комесар парламента за управу, и то само показује колика је повезаност парламента и заштитника грађана. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народна посланица Бранка Стаменковић.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Када је 2012. године СНС преузела власт у Србији, Агенција за борбу против корупције је била у повоју. Била је то млада агенција која је тек у настајању, али је имала један врло важан задатак, а то је да заведе ред у понашању међу јавним функционерима, који су махом политичари.

Уместо да јој се у том послу помогне, нажалост, када се осврнем уназад и погледам шта се са Агенцијом дешавало од 2012. године наовамо, могу само да закључим да се њој више саплитала нога него што јој се помагало, и то углавном преко управног одбора о ком овде данас расправљамо.

Када је СНС дошла на власт 2012. године, Управни одбор Агенције имао је девет чланова, као што то закон и прописује. Да ли знате колико Управни одбор Агенције има данас, пет година касније? Два члана. Агенција је блокирана, не може да доноси одлуке зато што је за све одлуке потребно да гласа бар пет чланова, а они имају само два.

Како смо дошли до овога? Агенција је од самог почетка упозоравала да законски оквир унутар кога ради треба побољшати и да га пре свега треба ослободити политичког утицаја који је уграђен, нажалост, у тај први

закон о Агенцији који је донет. Како је уграђен у њу тај политички утицај? Па управо преко чланова Управног одбора.

Као што рекох, њих има девет. Од тих девет, три члана Управног одбора предлажу политичка тела, а преосталих шест независна и регулаторна тела и државни органи. Шта мислите, ова два члана тренутно која постоје у Управном одбору Агенције, од ког предлагача потичу? Да ли од ова три политичка или ових шест независних? Па наравно да је од три политичка.

Оно што може да се примети уназад када се погледа шта се дешавало са Управним одбором јесте да се, када год би истекао мандат или би поднео оставку неко од чланова Управног одбора ког је предложило неко политичко тело, Народна скупштина би по хитном, најхитнијем могућем поступку изабрала новог члана.

Ево, рецимо, имамо пример. Једног члана Управног одбора предлаже Влада Републике Србије. У марту 2015. године остали смо без тог члана у Агенцији. Да ли знате када је нови изабран? Одмах у марту, истог месеца. Када је реч о члану Управног одбора кога предлаже Административни одбор Народне скупштине – у новембру прошле године остали смо без тог члана, већ у децембру имали смо новог. Што се тиче трећег члана Управног одбора, кога предлаже политичко тело, њега предлаже председник Републике Србије – 7. јула је нови председник Србије предложио члана, ево нас, десетак дана касније, по хитном, најхитнијем поступку већ расправљамо о томе.

С друге стране, када је реч о преосталих шест предлагача, имате ситуацију да члан кога су предложили заједничким договором Заштитник грађана и Повереник за информације од јавног значаја, у Народну скупштину је стигао 1. априла 2015. године. Ми још увек о томе нисмо расправљали. Више од две године не расправљамо и не постављамо тог члана.

Даље, Удружење новинара, они јесу имали проблема да се договоре извесно време кога да предложи за члана, али од 9. августа прошле године, значи безмало годину дана, у овој Народној скупштини стоји њихов предлог и чека да дође на дневни ред. Значи, годину дана је тај њихов члан могао да ради у Управном одбору и сада не бисмо били у ситуацији да имамо само два члана, и то политички изабрана.

Даље, Врховни касациони суд 4. јануара ове године дао је свој предлог. Шта смо чекали до јула? Државна ревизорска институција 9. марта је предложила свог члана. Зашто смо чекали до јула да о томе расправљамо? Социјално-економски савет 6. јуна.

Када погледате ово, видите да се на један врло перфидан начин, политички, владајућа већина меша у рад Агенције за борбу против корупције. За то је, пре свега, од свих институција најодговорнија управо ова Народна скупштина, која поставља чланове Управног одбора, којој Агенција подноси извештај и која треба да прати њихов рад.

А други проблем који имамо јесте да нови закон о Агенцији за борбу против корупције чами чекајући да дође на дневни ред у Скупштини, а у њему су предвиђене многе важне измене, између осталог да се коначно решимо ове сумануте кумулације функција које изнова долазе на Административни одбор Народне скупштине. Када тај нови закон усвојимо, то више неће моћи. Један функционер ће моћи да обавља само једну функцију.

Апелујем да убудуће не дозволимо, као Народна скупштина, да иједан предлог новог члана Управног одбора месецима или годинама чека у Народној скупштини него да нам то буде по хитном поступку, да не дозволимо да Управни одбор Агенције спадне на два члана, и то искључиво политички изабрана, и да у њој данас уопште нема представника независних тела и месецима уназад. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има Гордана Чомић.

Изволите.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

Седница која је у току је искључиво скупштинска ствар, ствар Скупштине и народних посланика. Избори свих људи, чије су биографије пред нама, немају везе ни са Владом, ни са председником, осим са предлагачима, ни са другим независним телима, имају везе искључиво, са народним посланицима, уколико имамо свест о томе шта значи бити народни посланик и шта значи имати интегритет народног посланика.

Зашто је законом и Уставом предвиђено да овако бирамо људе? Зато да буде дијалога о томе кога бирамо. То је кључна идеја избора и Заштитника грађана и чланова Фискалног савета и Агенције за борбу против корупције – да не буде страначка, партијска ствар. И на томе је ова седница пропала.

Власт је решила да од свега направи страначку ствар, да све буде страначка тема. Решили сте да је Косово страначка тема – не треба вам нико. Решили сте да су европске интеграције страначка тема – не треба вам нико. Сад сте решили да су избори у независним институцијама и регулаторним телима страначка, партијска ствар – не треба вам нико. Није то добро ни по кога. Штета је заједничка.

Знам да је неодољиво, Пољска је...

Ја вас молим да за сву ову врсту добацивања (како сте ви) затражите реч, ја сам врло расположена за реплике и врло маштовита у одговорима, а закона који треба да изграде консензус и дијалог не би било да нисам исте овакве разговоре водила са члановима своје странке.

Већинска Србија не трпи дијалог. Није то ваш монопол, само сте усавршили поруку – све у Србији је страначка ствар, од Косова и Европе, преко свих избора о којима Скупштина треба да одлучује.

Зашто је то проблем? Зато што, ако ову седницу замислите као седницу око једног астала за којим се прави добра држава и добро друштво, онда су три ноге тог астала: законодавна, извршна и судска власт. Четврта нога је простор јавног дијалога, простор институционалног дијалога, простор медијског дијалога, простор који ви не желите. И зато имамо сто на три ноге за којим ћемо покушати да градимо владавину права и да градимо добру државу и добро друштво.

Неће да ваља. Ја могу само да изразим срдечно жаљење, јер је штета заједничка. Могу да изразим жаљење због свих људи које ћете бирати данас, и ово је први пут да неће бити консензусног гласања око Заштитника грађана, око чланова Фискалног савета, ово је први пут да смо отишли далеко корак уназад од тешког времена када смо правили полукорак, мали корак и још мањи корак да се страначки направе мостови и да разумемо шта је заједничка корист свих странака у Србији.

Нећете дијалог, хоћете зидове, хоћете бедеме. Од тога никаквог добра никоме не може да буде, укључујући институције за које се залажете. Зашто то желите? То је већ питање стила, става, погледа на свет, жеље да се све оно што би требало да буде део јавног дијалога у Србији држи у покорности а не у дисциплини. Покорност захтева послушност, послушност захтева страх, а дијалог захтева дисциплину, вољу, напор да се у дијалогу учествује.

Мени је жао да се кроз два смешна примера може показати колико не желите дијалог. Први је рад институција ове скупштине, од Одбора који повлачи туђе предлоге, до папира који је стигао у Скупштину који је потписао генерални секретар председника Србије у којем он тражи хитан поступак. Аман, људи, немојте то да радите. Ако волите, изволите, већ смо гледали 90-их, гледамо сада у Пољској, гледамо у Турској, ако баш волите да поновите туђе грешке на заједничку штету, не постоји нико, нажалост, ко може да вас спречи. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, колегинице Чомић.

Реч има Маја Гојковић.

Изволите, госпођо Гојковић.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Хвала, господине потпредседниче.

Пажљиво сам слушала посланицу, иако сам желела потпуно у другом духу да дискутујем, која је држала говор пре мене и да сам злонамеран посланик, наравно да бих подигла Пословник увис и рекла „повреда Пословника“ и замолила да се искључиво држимо теме. Али нисам, политичар сам и потпуно разумем шта посланици желе да кажу када дискутују о теми, али на свој начин.

И не говоре једноставним речником – Саша Јанковић је био лош Заштитник грађана, а господин Пашалић ће бити добар. Тако би говорили у некој основној школи, а у Парламенту се говори овако како је говорио посланик Владимир Ђукановић или посланица која је говорила пре мене.

Али наравно да нисам злонамерна и да разумем да се у овом дому често изађе из оквира теме па се не говори о квалитету прошлих и садашњих посланика, него се на неки шири начин покушава објаснити зашто смо за или зашто смо против.

Није ме много убедила посланица у своје аргументе. Убедила би ме да заступа политичку опцију која је радила или ће радити једнога дана, ако задобије поверење грађана, баш на овакав начин како је она говорила, значи нестраначки и у духу Социјалистичког савеза радног народа, укидајући политику, покушавајући да се створи један општенародни консензус где неће бити гласања, где неће бити избора, где се неће одређивати која ће политичка опција имати колико поверења грађана у овом парламенту па заступати интересе грађана који су гласали. Значи, ако је суштина да у будућности, када ДС једног дана победи, боже мој, једног дана ће се можда то и десити, укинемо партије и радимо у духу Социјалистичког савеза радног народа, значи сви се договарамо о свему.

Наравно, ја сам увек за компромис када су у питању велике теме, и онда када је она рекла по питању Косова и Метохије. Управо је председник Александар Вучић рекао да ће на јесен позвати све политичке партије да разговарамо о тој веома важној теми. Надам се да ће се Гордана Чомић одазвати том позиву или утицати на врх своје политичке странке да, у духу њене дискусије о важности постизања консензуса за велика питања, узму и учешће. Јер ако не узмете учешће, значи ви то ни нећете, осим за говорницом у Парламенту када треба критиковати Српску напредну странку и наше коалиционе партнере.

Елем, да се вратим на неколико теза које овде провејавају већ два дана да је питање Заштитника грађана страначка тема. Наравно да јесте страначка тема. Ја не видим овде ама баш никог ко није припадник неке политичке странке и уопште у Србији у последње време због политичке немоћи неких странака које имају све мањи и мањи значај и утицај у Србији

покушава се да се провуче нешто што грађанима треба да буде прихватљивије, а то је да се укину политичке странке и да ништа више не буде политичка и страначка тема. Па не знам онда шта да буде? Да буде тема добровољног певачког друштва, или не знам ни ја чега? Да, ово је важна политичка тема за Србију.

Да ли је важно да ми имамо функције Заштитника грађана или Повереника за информације од јавног значаја, или да имамо ова или она тела, о томе можемо да дискутујемо. То је постало питање свих питања откако је Саша Јанковић дубоко упловио, бивши Заштитник грађана, доскорашњи, односно пропали кандидат за председника Републике Србије, иако то међу чланицама ЕУ и није баш тако.

Мене је интересовало, пошто ја не знам име ни једног јединог заштитника грађана у земљама нашег окружења или у земљама чланица Европе, зашто они нису такве неке „поп стар“ звезде какав је постао Саша Јанковић и зашто то код њих није питање свих питања, па чак уопште и немају Заштитника грађана у свом систему, на пример, чланица ЕУ која има висок политички утицај у ЕУ, као што је Република Италија, уопште и нема такву институцију.

Значи, није то питање опстанка Републике Србије и да ми сад говоримо како или имати или умрети, јер, просто, грађани Републике Србије неће моћи да остварују своја грађанска и људска права ако немамо то. Имамо, нисмо укинули и очигледно ова владајућа већина и не размишља о тако нечему. И немојмо да жалимо за Сашом Јанковићем, сад овде неке оде радости или жал за његовим деловањем, кад смо ми сви свесни да то није било баш тако добро како би један Заштитник грађана требало да ради. Ајде првих пет година, боже мој, сви смо овде гласали да му се продужи мандат, али немојмо да говоримо да он није био политичка личност и раније.

Овде се прећуткује чињеница да је Саша Јанковић радио у Министарству спорта, а министар је у то време био Зоран Анђелковић Баки, мислим, познатији у јавности, зато и говорим његов надимак, који је раније водио и Привремено извршно веће на Косову и Метохији. Саша Јанковић је за време Слободана Милошевића био један од политичара и радио је у Министарству спорта. Немојте само да ми кажете да је био врхунски спортиста па је по стручности примљен код Зорана Анђелковића Бакија, него се, наравно, у министарства примају као помоћници или заменици само оне личности које су политички профилисане. Дакле, он је био политичар. Једном политичар, увек политичар. Тако да није издржао да му прође и други мандат. Други мандат је потпуно посветио пољу политике и

на крају није издржао и почео је да води задње две-три године изборну кампању за председника Републике.

Ја молим кандидата Пашалића, за кога ћемо данас гласати и искрено се надам да ћемо га изабрати пошто видимо да нема ко да штити права грађана, по дискусијама неких уважених посланика, да буде драстично другачији од Саше Јанковића; да се не бави политиком, да његови извештаји буду само у оквиру надлежности које има Заштитник грађана, дефинисане одређеним позитивним прописима, односно законима, и да не дође ни случајно под утицај било којих политичких структура, као и да нам омогући да о његовим извештајима ми и дискутујемо, а не да овде коментаришемо политичке памфлете шта се свиђа Саше Јанковићу а шта се не свиђа у држави и који политички потези му се свиђају или не свиђају, пошто је то противно закону. У закону нигде нема да Заштитник грађана води политику и критикује политичке потезе рада Владе Републике Србије.

Е, ту је грешка Саше Јанковића. Е ту се саплео, у својој амбицији да постане велики политичар, а постао је просто рок звезда, већа звезда од Горана Бреговића. Више се причало о Саше Јанковићу у последњих годину дана него о Новаку Ђоковићу, Горану Бреговићу и Емиру Кустурици заједно. И то смо ми доживели.

Ево ви ми реците како се зове Заштитник грађана у Француској. Како се зове Заштитник грађана у Немачкој, како се зове Заштитник грађана у било којој држави Европе? Значи, то су људи професионалци који се баве, тамо где уопште и постоји, у Италији не могу да кажем како се зове кад немају Заштитника грађана.

Молим вас. Овде се говорило нешто и о раду Парламента. Поново неистина. Ми смо 2014. и 2015. године расправљали први пут. За време владавине ДС-а, док су водили овај парламент, није се расправљало у пленуму о извештајима Заштитника грађана. Кад сте то расправљали? Ајде покажите ми ту седницу. Овде су седели сви, и он и Шабић и онда су направили некакав скандал, некаку представу. Као увређени су, па излазе, па улазе, па боже мој, трчим за њима, извињавам се... Жао ми је што сам се извинила онда, а нисам ни знала да се извињавам политичкој конкуренцији и онима који се кандидују за председника државе и сада за градоначелника Београда. Ја сам шокирана данас. Радни дан ми почиње тако што Повереник Шабић даје интервју како ће се кандидовати за градоначелника Београда и прича о политици. Па где је ту морал?

Шабић, је л' тако? Није Швабић? Извињавам се господину Шабићу, сигурно ћу му упамтити презиме. Дубоко му се извињавам, јер ме је прошли пут критиковао зато што сам изнела ниво његове плате. То је

питање свих питања, не смете да кажете колика је апанажа за овако важан посао. Али он мора...

Да, да, то су теме, уважени посланиче Красићу.

Да не сме овде... Мени је Заштитник грађана, сад има титулу бивши заштитник грађана а не председник партије, то је сад исто један новитет у нашем јавном животу, рекао – ко сам ја да уопште говорим о његовом раду. Невероватно, замислите, бивши Заштитник грађана, председник једне политичке опозиционе странке, бивши кандидат за председника државе – хвала богу, грађани Србије нису погрешили па га нису изабрали – не да посланику Народне скупштине Републике Србије да каже свој став о томе како је он био лош Заштитник грађана и моја очекивања да новоизабрани будући буде бољи од њега.

Узмите новине, каже – ко је она уопште да дискутује. Ја сам представник народа, представник грађана Србије, гласали су за мене. За њега и за будућег повереника гласају представници грађана Србије у Парламенту Републике Србије. И ми смо изван њихове моћи. Зато што их ми бирамо, ми их и критикујемо. И ми смо расправљали о њиховим извештајима и ми смо гласали једногласно за њихов извештај. Додуше, опозиција каже да ће гласати, па изађе и не гласа. Право опозиције...

Али да се разумемо, баш ми критичари, изгласали смо извештај Саше Јанковића и Шабића и нисмо хтели за политичке памфлете идуће године да гласамо. Дискутовали смо у одборима. И немојте овде да се провлачи теза да нисмо дискутовали. Дискутовали смо у одборима. Нису добили оцену и закључке. Са каквим закључцима ми да изађемо пред пленум? Да критикујемо њихове политичке идеје, њихова кандидовања? Нисмо хтели. Тиме смо им учинили велику услугу.

И трећа теза, исто невероватна и смешна. Каже – хитност поступка. Каква црна хитност поступка. Саша Јанковић је на почетку своје изборне кампање у фебруару дао оставку. Додуше, баш је узео тај период да би плату примао још неколико месеци, да би се возио државним ресурсима у изборној кампањи за председника државе и нема уштеђевину, да.

И молим кандидата за Заштитника грађана да ако има намере једног дана после пет година да се кандидује за председника државе да не користи државне ресурсе, да не користи запослене у његовом кабинету, да не користи возило и да не узима плату, него да буде толико коректан, да да на време оставку, да омогући нама да га разрешимо и да не користи државно возило. Да не користи државно возило у изборној кампањи, да се не вози до ћошка где је аутобус, па уђе у аутобус, па оде на некакав митинг и виче – ова власт користи државне ресурсе.

Александар Вучић је ишао колима на митинг овај и онај, и онда опет аутобусом дође до свог аутомобила и врати се назад. Таквог заштитника грађана ја нећу. 'Оћу Заштитника грађана поштеног човека, који стоји иза својих речи а не бави се политиком или политиканством. Хитност поступка. Смешно. Од фебруара до краја јула. Па шта може спорије од овога?

И, добила сам јуче једно питање, нећу из коректности према држави да кажем ко ми је поставио питање – да ли можете ово в.д. стање некако до октобра да одржите? Зато што је вероватно овај в.д. доста подобан неким политичким круговима, али нико не пита да ли је подобан грађанима Србије које треба да штити. Онда сам морала некако да објасним, Парламент се држи законских оквира, до 5. августа морамо да изаберемо новог заштитника грађана. Претпостављам да је тако и у њиховим државама. Претпостављам, или смо ми колонија, па се колонији постављају услови и таква безвезна питања – је л' можете в.д. стање мало да продужите? А да смо продужили в.д. стање, опет би дошли и рекли би – а што сте продужили в.д. стање?

Таква се питања постављају колонији, а не сувереној држави као што је Србија. Не можемо да продужимо в.д. стање. Нисам могла јуче да будем на том ингениозном састанку, па морам сада да одговорим. Морамо да се придржавамо закона које смо донели. Ми смо Парламент и морамо да изаберемо новог заштитника грађана, јер грађани просто вапе за функцијом Заштитника грађана и не знају сада шта ће без те функције. Препоручујем то и Републици Италији да некако размисли о томе да уведе ову функцију, јер је сада немају.

И, као илустрацију, хвала Балши Божовићу, ево близу смо тог консензуса, дијалога, видим да ме подржавате, каже то је страначка тема, партијска ствар. Стварно партије треба укинути, изгледа, свима ће бити боље. Не знам шта ћемо онда имати? Улицу, вероватно. Партијска ствар, па Демократска странка је предложила Сашу Јанковића. Ми се придржавамо потпуно исте законске процедуре и то говорим због јавности, не говорим због оних који малициозно говоре, а знају да је процедура таква. Посланички клубови, групе предлажу кандидате. Сви се предложени кандидати, предлози налазе пред Одбором за уставна питања и законодавство који одређује једног, а онда ми – гледајте те почасти, политичари, ја сам поносна што сам политичар, да вам кажем, и не разумем ту тенденцију покушаја укидања политике и партија, ја сам поносна на то и мислим да радим добру ствар за грађане што подржавам да постоји страначки живот, вишестраначки живот у овој држави.

Демократска странка је предложила Сашу Јанковића, по процедуру и по закону, 2007. године. Опет су партије 2012. године овде изабрале Сашу Јанковића. Ко да га изабере, не разумем? И опет ми овде као представници грађана Србије савршенијег начина немамо од парламентарног живота, није још пронађено у савременој цивилизацији, бираћемо или нећемо бирати предложеног кандидата Пашалића. И то је то, не знам какве су ово дискусије.

То око хитности поступка, па није ово закон, па да се улажу амандмани. Ето, после шест месеци смо предложили, дошли до свих предлога посланичке групе, имали смо пред Одбором више, три или четири кандидата. Имали смо и партијске кандидате, један од кандидата председник је Градског одбора „Доста је било“, или одборничке групе. Није то ништа лоше, ја вас нећу критиковати због тога. Он се вероватно после тога, да га ми изаберемо, не би бавио више политиком и то је то. Јер, кажем, Саша Јанковић је радио у Министарству.

Шабић? Па Шабић, ето примера зашто не треба критиковати Посланичку групу Доста је било, Родољуб Шабић је био политичар, био је министар за државну управу и локалну самоуправу у Влади 2001. године, човек има искустава и три године је био, 2003. године. Ето, таман се систем завукао и ојачао.

Значи, ја не видим тај проблем зашто су Саша Јанковић и Родољуб Шабић као политичари могли да буду кандидати, изабрани, а сада неко ко није политичар, него је судија, не може. Он испуњава све услове. Даће оставку, нема сукоба функција. Па не може да буде Заштитник ако је судија, а није члан ниједне партије. Направили смо један велики корак. Ево, и то је дијалог и то је рушење зидова и бедема, уважена посланице. Јер смо направили корак напред, немамо више бивше министре, немамо више политичаре, немамо државне службенике Шабића и Јанковића, него имамо једну ванстраначку личност.

Значи, такви заштитници, повереници као што су Јанковић и Шабић јесу политичари који одлазе у прошлост Србије и тиме је Србија направила изузетно велики корак.

Ја се надам да ћемо ми данас изабрати Заштитника, извињавам се осталима којима нисам посветила довољно пажње, али није ни пленум много говорио о осталим кандидатима за важне функције, и да ће ускоро изаћи са извештајем свога рада, а не туђег рада и нерада и туђег бављења политиком, и ми ћемо сигурно њихове извештаје рада расправљати у пленуму, иако су они наше уважене колеге који су некада били власт, а сада опозиција, што сви морају да пробају и то је добро, бити на власти и бити у опозицији, да знаш како функционише и једна и друга страна, ми ћемо то

расправљати као што смо расправљали и пре две године овде у пленуму о њиховим извештајима.

А немојте ми замерити, желим само моју личну поруку да пошаљем, да не доводим моје уважене колеге из Посланичког клуба коме припадам, Српској напредној странци, Родољубу Шабићу – молим вас да дате оставку на место Повереника и да данас кренете у кампању за градоначелника Београда, више ће вас поштовати грађани Београда. Хвала. (Аплауз.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, госпођо Гојковић.

Реч има народна посланица Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Данашњи дневни ред, односно дневни ред ове седнице најбоље показује какав је однос владајуће већине према институцијама система.

Прво сте нам скратили време расправе зато што сте спојили ове тачке, а мислимо да ова институција, свака појединачно, заслужује посебну расправу. То је с једне стране.

С друге стране, ви сте заправо показали да нема никакве разлике по живот грађана Србије, генерално у Србији, да ли имамо ове институције или немамо. Јер ми већ месецима немамо ни Заштитника грађана, а немамо ни Агенцију за борбу против корупције. И шта се дешава? Ништа. И то је оно што опет враћа на раније године, када смо ми српски радикали тврдили да ове такозване институције немају смисла, немају сврху, да нам нису потребне и да не морамо да испуњавамо баш све што нам из Европске уније затраже. А и они сами, као што и малопре чусмо, немају те институције које траже од нас.

Став Српске радикалне странке о томе да ли се може изабрати неко ко нема везе са политиком и са владајућим странкама на било коју функцију је јасан – наравно да је то немогуће. Како би могло да се деси да владајућа већина предложи некога за кога зна да је бар близак или да има симпатије према некој другој странци? То није могуће. И зато ова демагошка прича и јуче и данас око тога да ли је неко независан или није уопште нема сврхе и нема смисла.

Шта је битно кад се бирају људи на ове функције? Битно је да испуњавају услове, да имају стручну способност и да су морални људи. А којој партији припадају и да ли симпатишу ову или ону партију то је апсолутно неважно, јер је, понављамо, немогуће изнедрити некога кога ће подржати владајућа већина а да он подржава неку другу партију из политичких разлога.

Било је овде демагошких прича везано за велике плате ових функционера. То такође желимо да потцртамо, зато што, када се причало о

Саши Јанковићу у време када је он био увелико политичар, а политичар је још из времена када је био Заштитник грађана, као што ће бити и Пашалић, тада су из владајуће коалиције причали о његовој плати од три хиљаде евра итд. Ми смо тада говорили – у праву сте, смањите те плате, да би била мања плата и вашем будућем заштитнику.

И говорили смо и понављамо – у Србији нико не може имати већу плату од председника државе и од председника Владе. Ви не можете независност куповати великим платама, колеге народни посланици. Дакле, независност зависи од моралних квалитета оних које предлагате, а нисмо сигурни да сте то овај пут урадили, као ни у овим претходним периодима и као ни они пре вас.

Када је у питању Фискални савет, овде је јуче неко рекао да Фискални савет није продужена рука ММФ-а, Европске банке, Светске банке и тако даље. Ми тврдимо да јесте. Даћемо врло једноставан пример где ћемо то да објаснимо.

Када је Александар Вучић својевремено у оној кампањи док још није био власт тврдио да неће смањити плате и пензије, и поверовали му људи, а он чим је дошао на власт смањио пензије и ни дан-дањи их није вратио на онај период који је био пре него што их је украо, тада је ММФ рекао да морају у Србији да се смање плате и пензије. Чим је дошао на власт, Вучић их је послушао. У овој сад кампањи, за ове председничке изборе Вучић је тврдио да ће одмах, најдаље негде до новембра да се повећају плате и пензије, да имамо неких пара, не знамо шта ћемо од њих и да има услова за та повећања.

Шта се десило? Изашао Фискални савет и рекао – не, не, нема шансе да се повећају пензије и плате, могуће је у буџету за 2018. годину да се о томе разговара. Појави се ММФ, дошли на разговор и кажу – нема повећања плата и пензија. Каже Брнабићка, каже Вујовић, као да Вучић ништа није ни рекао – нема повећања, моћи ћемо о томе да разговарамо тек када будемо говорили о наредном буџету. Значи, доказ да је Фискални савет продужена рука ММФ-а у Србији.

Добро, они нас некада и отрезне. Прича Вучић да ћемо врло брзо имати просечну плату од петсто евра, јер је сад четиристо и не знам колико. Богами, ови из Фискалног савета кажу – требало би најмање пет година да протекне пре него што стигнемо тај ниво просечних зарада.

Када је у питању Агенција за борбу против корупције, како то звучи, знате, сада грађани кад чују и када нас слушају, јуче и данас, мисле – благо нама, ови кренули да се боре против корупције. А подсетићу само да је један од директора Агенције за борбу против корупције завршио са кривичном пријавом због корупционашке афере у вези неког стана.

Други директор те агенције данас је судија Уставног суда Републике Србије, а знало се да ће добро да напредује јер је на дан када је изабрана на ту независну функцију рекла медијима да је задовољна зато што има подршку Александра Вучића, што је апсолутно недопустиво. Она не сме бар то да каже. Ако је председник неког независног тела, не сме јој бити важно шта Вучић мисли о њој, него Вучићу мора бити важно да се понаша да му она не нађе неку фалинку, недостатак у понашању, мислим на његов посао. И овде сте показали да не поштујете институције.

Предложи вам председник државе кандидате, ви не стављате на дневни ред, чекате да прођу избори, да дође нови председник државе па да онда његовог кандидата поставите. Предложи вам Заштитник грађана кандидата, на Одбору се одлучи да се прихвата тај предлог Заштитника грађана и Повереника за информације од јавног значаја и недељу дана после тога на Одбору стављате ван снаге ту одлуку и кажете – не може бити тај предлог зато што Саша Јанковић више није Заштитник грађана.

Па био је тада. Односно није био ни када сте први пут прихватили тај његов предлог. Али не би требало ваљда да је битно ко је председник, ко је заштитник, ваљда говоримо о функцијама. Јер закон каже да та институција предлаже, а небитно је ваљда које је име и презиме. Али то је вама много далеко.

Што се тиче Заштитника грађана – да није жалосно, било би смешно – на наше примедбе на Одбору када смо говорили да је недопустиво да на овакву функцију може да дође неко ко је студирао 13 година са просеком шест и нешто још увек нисмо добили одговор који се то професор дрзнуо да му да седмицу и поквари тај вајни просек од шест и онда је јуче речено неколико пута да уопште није важно колико је неко студирао, који је просек. Па замислите ви какве су то поруке младим људима који студирају или који се спремају да студирају.

Драги млади људи у Србији, веома је важно да студирате, веома је важно да завршите факултете, да их завршите на време, да водите рачуна о просеку, јер ће вас после неко питати, као што ми сада питамо Пашалића, како је могао уписати магистеријум, завршити, како је могао уписати докторат са просеком шест. Ко му је то, молићу лепо, дао? Постоје прописи који кажу да мора бити 8,5 просек да би се уписале и завршиле ове даље академске титуле. Све нам је сумњиво у овом случају.

Било је примедби, гласали сте за Сашу Јанковића и хвалили га, највише се сећам како га је Јоргованка Табаковић хвалила када сте о њему причали 2012. године. Али подсетићу вас, господо, да вам је и Пашалић везан за Демократску странку. Зар мислите да би могао бити изабран за

судију у време акције „Сабља“ 2003. године да није био близак нама? Дакле обичан прелетачевић, биће близак и неком следећем.

Не ваљају вам предлози и нећемо гласати за њих. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, госпођо Радета.

Реч има народни посланик Србислав Филиповић.

Изволите, колега.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Када чујем ово јао, претпостављам да је то жаљење за ових 213 особа ухапшених претходних дана и 385 килограма наркотика, као и веће количине оружја и муниције коју је запленило Министарство унутрашњих послова на челу са др Небојшом Стефановићем. И хоћу овом приликом да похвалим рад и министра Стефановића и Министарство унутрашњих послова. На тај начин Србија се бори против и корупције и криминала у својој држави.

Али да се вратимо на тему дневног реда. Имамо три тачке обједињене у једну, а највише се говорило о Заштитнику грађана, тачније о избору новог Заштитника грађана и предлогу који је поднела наша посланичка група са својим коалиционим партнерима, господину Пашалићу.

Али чини ми се, док сам слушао претходну говорницу, као да сам чуо господина Јанковића. Међутим, окренем главу на ту страну где седи моја претходница и видим да није Јанковић, и остао сам прилично збуњен, зато што су те речи које су одатле дошле практично речи господина Јанковића. И култура добацивања, наравно, то је култура те политичке групе. Наравно, господина Јанковића, уважена претходница познаје још из времена ЈУЛ-а. Они су тада били највећи пријатељи, изузетно добри другари и вероватно их од тада везују неки емотивни политички и други интереси.

Али хоћу да вам кажем да је, пре свега, нама као грађанима, онима који су подржали нашу политичку странку, нашу коалицију и председника Александра Вучића, данас можда и потребна заштита независних институција. Јер поједини људи који себе сматрају елитом, а то ћу врло практично да вам покажем на који начин они себе сматрају елитом, кажу да су у СНС-у зле убице, свињске хунте и тако даље, и то ни мање ни више него господин Срђан Драгојевић. Чувени редитељ је преко 60% грађана Србије на свом Твитер налогу назвао злим убицама, свињским хунтама, хунтама кретена и идиота, пред којима ће он и његова супруга, ако победе на изборима свињске хунте, отићи из те и такве државе.

Треба да га буде срамота, неко ко се представља елитом да користи такав речник и да тако назива своје грађане. Да ли их је било 5% или 60%,

потпуно је свеједно; то је недопустиво у једној држави која себе сматра демократском, а поготово за оне људе који себе сматрају демократама. И то им је страшно смешно. Њима је смешна и насловница НИН-а, њима је смешно и „Време“, у коме је, како су рекли – крв на рукама система. Њима је све то смешно, зато што су они тим импресионирани. Њих импресионира Дахау, Аушвиц, Матхаузен. Они су тиме одушевљени. Чак су то и качили на своје говорнице данас у Скупштини Србије. Такође, називали су нас зверима и разноврсним другим погрдним именима.

Моја претходница је говорила и мени добацивала нешто на рачун једне политичке опције, а председник њиховог градског одбора био је одушевљен након претходних локалних избора прављењем коалиције са том странком на општини Стари град. Тиме још једанпут показују своју политичку непринципијелност и недоследност.

Е сад, наравно, хоћу још да наставим на тему ових насловних страна, и то је везано за Заштитника грађана. Јер Заштитник грађана треба да штити народ, треба да штити грађане које год да су политичке опције, да ли су гласали за СНС или неку другу политичку странку потпуно је свеједно. То је опција која мора бити изнад свих странака у том смислу да их штити, да штити од могућих злоупотреба од стране власти али и од оних који покушавају да извргну руглу све ово што ми овде радимо.

Један од тих великих интелектуалаца елитиста је рекао да насловна страна НИН-а није повредила жртве Холокауста. То је скандал, то је иживљавање над тим жртвама. То је безобразлук. Такви људи заслужују осуду јавности у сваком могућем смислу. Жарко Јокановић такође каже – није увреда НИН, који детектује зло власти. Пазите какве су то речи. Какви су то монструми који могу 60-70% свог народа да називају монструмима, зликовцима и свињским хунтама? То је недопустиво у једном нормалном и цивилизованом свету.

На Одбору за уставна питања и законодавство имали смо расправу на тему више кандидата. Ја сам јуче рекао да се, наравно, не слажем са тим да неко ко је у овом моменту члан политичке странке може на непристрастан и објективан начин да штити интересе грађана. Не могу ја као члан СНС-а да сад будем Заштитник грађана потпуно непристрасно и објективно, а припадам једној политичкој опцији. Изађи из политичке странке, па онда да разговарамо о томе да ли можеш и како.

Али сви они који су предлагали друге кандидате јесу заправо они људи који су дубоко у себи и тог дана подржавали онај начин на који је Саша Јанковић био „Заштитник грађана“. Кажем под знацима навода. Он није штитио грађане, он је штитио тајкуне, штитио политичку класу, политичку мафију. Он је те људе штитио.

Сваки пут када би се догодило неко хапшење људи који су оптужени за корупцију, за криминал, огласе нам се обично ти елитисти, огласе се Шабић, Јанковић и други. Пазите, једна опција иде дотле да је толико заљубљена у презиме Јанковић па предложи још једног Јанковић. Па након Јанковића је увек неки Јанковић.

Е, Србији више Јанковић не треба. Србији су потребне заиста независне институције које ће на објективан начин, чињеницама и да критикују власт, јер критика власти је здрава и у свакој демократији нормална ствар, зато што вас критика чини бољим.

У том смислу потпуно подржавам људе који су предложени да буду у Фискалном савету, јер су они неретко својим критикама доприносили да данас Србија економски и финансијски буде овде где је: да јавне финансије буду стабилне, да држава иде напред, да имамо 3% раста, да се радујемо расту, а не да се радујемо минусу.

Јер овде се неки радују када је Србија у минусу, па каче насловну страну да је Србија радни логор па се на тај начин труде да отерају инвеститоре, а само из голог политичког интереса се чини такав безобразлук да би они на јефтиној, најгорој могућој демагогији покушали да се негде врате и опет узјашу на грбачу грађана Србије. Е па то више неће моћи! Више нећете моћи да јашете грађане Србије! Никада више, ни после једних избора грађани Србије и њихова леђа неће бити седло за вас.

То боли ту господу, оне који тако цинично аплаудирају, боли их 55 фабрика, боли их 150.000 нових радних места, све их то боли, јер још имамо минус оних 250.000 које су они својом стручношћу, памећу, образовањем оставили на улици. Они причају о радницима. О којим радницима? О „Фијату“, о политичкој злоупотреби штрајка у „Фијату“?

О томе говоре. Немојте, молим вас. Хајде да будемо пристojни, толико цивилизовани кад критикујемо да се ослонимо на неке чињенице, па да кажемо Србија има раст 3%, јесте, тачно је, да смо ми на власти имали бисмо 4%, тачно, урадили бисмо то, то и то, било би 5%, 6%, 10%, не би било 55 фабрика за три године, било би 75. Али не, да су они на власти било би не 55 фабрика за три године него 110 угашено за три године, као што је то било, гледали смо 12 година те стручњаке. Ко год је долазио он је код њих био стручњак и експерт.

Колегиница Гојковић, која је говорила пре мене, из наше посланичке групе, говорила је и о томе како се заправо данас уместо политичара грађанима свесно с те стране подмећу људи који наводно нису политичари. Кажем наводно јер су или бивши па су сад решили да мало буду као независни, док се примају паре из страних амбасада, док се СМС

поруке шаљу – налазимо се ту и ту, испред одређених политичких опција, па идемо заједно на митинг...

Е, то су ти њихови независни, непристрасни и објективни елитисти. Самопроглашени елитисти. Они су сами себи дали право да се прогласе за елиту. А шта су сви остали? За њих су грађани који су против њих, а 90% грађана у Србији је против таквих, дакле, остали су за њих свињске хунте.

Е па драги грађани Србије, да завршим ово своје излагање, они који су вас назвали свињским хунтама, они који се цинично смеју на 55 фабрика, онима којима је смешно 150.000 радних места, онима којима је смешно да неко од нула динара плате месечно дође на плату од 300-400 евра, они којима је смешно све ово о чему смо ми говорили, они којима је смешно да неко прима новац из одређених страних амбасада да би радио против интереса својих грађана, немојте више таквим људима дати ни 5%, ни 4%, већ 0%. Ти људи треба да остану код својих кућа, они којима нису руке у меду, они који су криви да иду у затворе.

Јер, као што јуче рекох, за крај, онај ко лаже, а лажу их сваки дан, тај вероватно краде; онај ко вероватно краде тај ће вероватно на крају и отићи у затвор и у политички заборав. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Право на реплику, Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Не бих о овој папазјанији, али морам да кажем да ћете ви данас гласати за кандидата за Заштитника грађана а да нико није видео доказ да је он дипломирани правник, да има 10 година искуства и да је држављанин Србије. И, од четири кандидата троје није имало те доказе на Одбору. Сад ја питам – да ли може неко да замисли да се може запослити у неки државни орган а да не достави бар доказ да је држављанин Србије?

Речено је на Одбору – то се подразумева. Ми не волимо да подразумевамо. Кандидат Посланичке групе СРС Екатерина Маринковић је имала комплетну документацију и ми смо предлагали да се остале кандидатуре одбаце као неуредне и да она буде једини кандидат. Испуњава све услове, а у свом обраћању Одбору показала је да је заиста неко ко би могао обављати ту функцију, а колико важну или неважну зависи од односа власти према тој функцији. Ми мислимо, ако већ постоји, да треба да је обавља неко озбиљан и одговоран. И управо такав кандидат је кандидат СРС-а Екатерина Маринковић, за коју, за њено излагање и њен однос према тој функцији нико на Одбору није имао примедбу осим овог који је рекао да су њен једини проблем године.

Жена која има 38 година, која има више од 10 година искуства, 10 је потребно, која је завршила Правни факултет са солидним просеком – имала је проблем, ето, године. Шта значи тај проблем? Је ли то много или мало нисмо баш разумели, али јавност треба да зна да смо имали најбољег кандидата, а то је Екатерина Маринковић....

(Председавајући: Владимир Маринковић: Време.)

И биће једног дана Заштитник грађана. Хвала на питању.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала на дискусији.

Народни посланик Србислав Филиповић, повреда Пословника.

Изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Повређен је члан 107. Пословника: „Говорник на седници Народне скупштине је дужан да поштује достојанство Народне скупштине.“

Сматрам да сте повредили овај члан из разлога што ја нисам ни поменуо уважену колегиницу. Дали сте јој право на реплику, а она је изрекла неке ствари које су везане за Одбор за уставна питања и законодавство. О томе смо тамо дискутовали па је тамо требало да се реплицира на ту тему, а не овде.

Вероватно је закаснила та реплика са Одбора, али да одговорим само у две реченице. Нису проблем нечије године или само године. Заштитник грађана мора да буде и са одређеним животним искуством да би могао да сагледа...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, реплицирате.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: ...Чињенице и ствари мало шире, па из тих разлога...

ПРЕДСЕДНИК: Указали сте на повреду. Улазите у реплику. Хвала.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Само да завршим, ако може.

ПРЕДСЕДНИК: Ако реплицирате, не можете да завршите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Нисам рекао то што је колегиница рекла.

ПРЕДСЕДНИК: Јавите се на реплику.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Ево, реплика.

ПРЕДСЕДНИК: Не може сада. То је злоупотреба. Значи, ваша је грешка. Могли сте да тражите реплику, можда бисте добили, нисам сигурна. Не можемо да гласамо о непостојећој повреди.

Реч има народни посланик Татјана Мацура.

ТАТЈАНА МАЦУРА: Нећу се осврнути на романсирану биографију Заштитника грађана, већ сада извесно изабраног Заштитника грађана, и нећу се освртати на то што смо имали најмање два кандидата који су далеко квалификованији од онога кога предлаже владајућа већина.

Осврнућу се на последња два годишња извештаја независне институције заштитника грађана у којима се доследно препоручују одређене мере које Влада и одређена министарства доследно игноришу. У оба извештаја се говори о томе да су закони донети у мањкавој, пребрзој, односно хитној процедури, да су међусобно неусклађени, да су решења недовољно јасна стручњацима, а камоли свима онима на које се норме односе, да је примена неуједначена, селективна, а судска пракса која проистекне из њихове примене непозната, што све заједно доводи до тога да се грађани суштински, што се правне сигурности тиче, осећају несигурно.

Осим што се о годишњем извештају доследно не расправља у Народној скупштини, доследно Влада и министарства не примењују препоруке Заштитника грађана. Многе мере које су препоручене у извештајима Заштитника грађана да су биле примењене можда не би дошло до тога да имамо два несрећна случаја убиства испред центара за социјални рад, на Новом Београду и у Раковици.

Хтели ми то да признамо или не, одговорност на доследном игнорисању препорука Заштитника грађана није на Заштитнику грађана, већ је на Влади, односно на свим владама уназад пет година, и на министарствима која препоруке нису хтели да прихвате. А када између свих тих пропуста доследно игноришете добронамерне препоруке, нажалост, деси се то што се деси.

Препоруке које су Влада и одређена министарства доследно игнорисали јесу следеће. Издвојила сам само оне које се тичу два несрећна случаја испред центара за социјални рад. Наиме, прва препорука је била Влади – препоручено је да се припреми нацрт закона о забрани физичког кажњавања деце. Да је Скупштина примила предлог закона о забрани физичког кажњавања деце и уз паралелну употребу осталих закона који су на снази, шта мислите, да ли би отац који је пред очима своје троје деце, а који је био санкциониран због тога што је злостављао једно од своје троје деце, уопште имао прилику да их и у контролисаним условима виђа?

Влади је препоручено да интензивира активности како би се процес заштите деце од насиља, злостављања и занемаривања учинио ефикасним и функционалним. Исти коментар као за претходну препоруку.

Министарство културе и информисања и Регулаторно тело за електронске медије треба да предузимају мере у случајевима кршења медијских закона и права детета у медијима. Шта мислите да су ове препоруке доследно саслушали, из извештаја у извештај, Министарство културе и РЕМ, да ли бисмо на свим националним фреквенцијама данас слушали о свим детаљима гнусних злочина који су се догодили испред

центара за социјални рад? Да ли бисте на насловним странама добили све податке о малолетном лицу које је убијено, све са сликом?

Министарство правде треба да припреми нацрте закона о бесплатној правној помоћи, чиме би се унапредио положај осетљивих група, а пре свега жртава насиља у породици, жена и деце. Ми смо у новембру усвојили Закон о спречавању насиља у породици и као једну врсту насиља препознали економско насиље. На који начин можете помоћи жртви која нема довољна материјална средства да себи омогући адекватну правну помоћ, да се заштити од система који је игнорише?

Влада да обезбеди и поступање по препорукама о обукама за стицање знања и компетенција за превенцију, сузбијање и заштиту жена од насиља у породици и партнерским односима. Ми овим претходно усвојеним законом нисмо чак регулисали ни да свака полицијска станица има обавезу да има најмање једног полицијског службеника.

И жао ми је што данас овде није господин Пашалић, знам да нема обавезу да буде, али би макар морално морао да саслуша. Ми једноставно немамо поверење у владајућу коалицију, која доследно игнорише све препоруке које...

(Председник: Време сте потрошили.)

Само да завршим реченицу.

(Председник: Да. Изволите само.)

Доследно игнорише све препоруке Заштитника грађана, које су у крајњем случају добронамерне. Ми једноставно немамо поверења у вашег кандидата.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, хвала посланице.

Следећи говорник Јелена Жарић Ковачевић.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, поштована председавајућа.

Даме и господо народни посланици, ја ћу се данас у свом излагању осврнути на институт Заштитника грађана. Јако је важно што је то данас на дневном реду, не само што ће се и формално прекинути са злоупотребама те функције већ и због избора новог Заштитника грађана, чији ће задатак бити да у складу са важећим прописима постави или врати овај институт на место где је и припадао, што се види из самог његовог назива.

Оно како ћу ја започети своје излагање јесу одредбе које се односе на самог Заштитника грађана које кажу да је он дужан да поступа у оквиру Устава, закона, других прописа, ратификованих међународних уговора и општеприхваћених правила међународног права. Он посебну пажњу посвећује заштити права припадника националних мањина, права детета,

права особа са инвалидитетом, права лица лишених слободе и равноправности полова. Заштитник грађана је независан у свом раду.

Са разлогом сам започела на овај начин своје излагање, јер сматрам да ове одредбе морају бити доступне и морају се понављати како би сви људи знали ко је у ствари задужен да штити њихова права, али са друге стране то указује и на оно што бих ја очекивала и што ће грађани очекивати од будућег Заштитника грађана, а притом те одредбе чине само један оквир тог института.

Као члан Одбора за уставна питања и законодавство указала бих такође и на члан који се налази у Закону о Заштитнику грађана а који каже да надлежни одбор, у овом случају Одбор за уставна питања и законодавство, може заказати седницу, што је и учињено, али значи да није било обавезно. Дакле може заказати седницу на којој ће се кандидати представити. Кандидати не само да су се представили, већ су и одговарали на питања како посланика који су чланови тог одбора, тако и посланика који нису чланови тог одбора али су представници посланичких група на чији предлог су ти кандидати уопште и дошли као предлог за избор за Заштитника грађана.

Што се тиче законске процедуре, Одбор за уставна питања и законодавство је учинио све онако како је било по закону. Тако да су те неке примедбе које су изнете овде на скупштини у претходном дану и на самом Одбору за уставна питања и законодавство апсолутно неосноване – о одржавању тог одбора или изјашњавању кандидата о томе како ће се они понашати уколико буду изабрани за Заштитника грађана.

Што се тиче кандидата кога ћу ја подржати, то ће бити господин Пашалић, не само зато што сам ја део посланичке групе која је дала предлог да господин Пашалић буде кандидат за избор за Заштитника грађана, већ и као адвокат са одређеним искуством сматрам да могу да коментаришем избор Заштитника грађана, и то у следећем смислу: из његове опширне биографије може се закључити и о његовом досадашњем успешном и посвећеном раду, али се може претпоставити и да ће он вршити ту функцију ефикасно и у интересу грађана. Са друге стране, ако имамо некога ко је био на челу Вишег прекршајног суда или Прекршајног апелационог суда, као човека са положеним правосудним испитом и, што би се рекло, као човека из праксе, ја верујем у његове организационе способности и да ће на најбољи могући начин упослити и своје заменике и целу службу у циљу делотворнијег рада.

Институт Заштитника грађана је релативно млад, али ако узмемо у обзир раније понашање Заштитника грађана и ако извршимо детаљну

анализу о томе како је поступао Заштитник грађана, можемо доћи до закључака како се неке ствари не би смеле поновити.

Ако знамо чињеницу да је претходни заштитник грађана селективно бирао скупове које ће надгледати, па је тако решио да се појави на протесту „Не даavimo Београд“ и на тај начин се лично укључио у протесте под симболом „Жуте патке“, можемо закључити да је институција Заштитника грађана озбиљно компромитована и у том смислу од сваког следећег Заштитника грађана очекујем да се такво понашање не понови.

Заштитник грађана је ту да би штитио права свих грађана, а не да би одређеним групацијама био привржен у циљу грађења своје политичке каријере и на тај начин поступао противно закону. У складу са тим и независност у раду Заштитника грађана је стављена под знак питања. Функција Заштитника грађана је исполитизована, а врхунац злоупотребе те функције у политичке сврхе достигнут је кандидатуром Заштитника грађана за председника Републике Србије.

Даље, један баналан пример коме не морамо поклањати много пажње, али замислите само Заштитника грађана који за своја службена возила тражи посебне ознаке, односно посебне налепнице које ће значити да полиција неће смети да зауставља Заштитника грађана. И не само то, него је полиција дужна да, у случају да на раскрсници буде гужва или да дође до застоја, Заштитник грађана има првенство пролаза, па чак су дужни да му пруже помоћ у паркирању.

О чему се овде ради? Да ли се овде ради о обављању посла Заштитника грађана? Шта је то Заштитник грађана имао у плану да превози својим службеним аутомобилима па је тражио пропуснице те врсте да полиција не сме да изврши контролу?

Ту се постављају питања да ли је можда то користило грађанима. Ја ћу одговорити да није, не. Поставља се питање да ли је то помогло да Заштитник грађана квалитетније обавља свој посао? Такође ћу одговорити – не. И ми овако можемо овим примерима из злоупотребе у злоупотребу, али овде ћу завршити, због времена, и рећи ћу само на крају да будућем Заштитнику грађана желим да има снаге да заштити права грађана, да очува независност те институције...

(Балша Божовић: Шта гледаш?)

... Да се никада више не дозволи да се та институција злоупотребљава у политичке сврхе и да се не дозволи злоупотреба институције ради задовољења личних потреба и прибављања привилегија.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче Божовићу, немојте добацивати као у кафани – шта гледаш и слично. То је непримерено једном народном посланику.

(Балша Божовић: Мршти се нешто.)

Је л' вама смета да се неко мршти?

(Балша Божовић: Смета, што се мршти.)

Па онда немојте долазити на седнице. Немојте бити контролор мрштења, овога и онога. Сада је оправдање да као у кафани вичете – шта гледаш, шта гледаш.

(Балша Божовић: Нема потребе за овим.)

Има потребе. Има заиста потребе, ту сам да водим рачуна о достојанству Парламента, па кафански речник не дозвољавам овде.

Захваљујем посланици.

Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ставови 2. и 3. Пословника, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18.00 часова, због потребе да Скупштина приступи гласању и изабере предложене кандидате.

Пошто су се стекли услови, предлажем да констатујем потврђивање мандата народним посланицима у Народној скупштини, за упражњена посланичка места како бисмо омогућили њихово учешће у раду Народне скупштине.

Уручена вам је Одлука Републичке изборне комисије о додели мандата народних посланика ради попуне упражњених посланичких места у Народној скупштини.

Такође, уручен вам је Извештај Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања Народне скупштине, који је утврдио да су се стекли услови за потврђивање мандата народним посланицима са предлогом да Народна скупштина, сходно члану 27. став 5. Закона о избору народних посланика, констатује потврђивање мандата народним посланицима, и то: мр Дејану Раденковићу, изабраног са Изборне листе Ивица Дачић – СПС, Драган Марковић Палма – ЈС и Ружици Николић, изабраној са Изборне листе др Војислав Шешељ – СРС.

На основу Одлуке РИК-а и Извештаја и Предлога одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања Народне скупштине, а сходно члану 27. став 5. Закона о избору народних посланика, констатујем потврђивање мандата народним посланицима мр Дејану Раденковићу и Ружици Николић.

Честитам народним посланицима.

Молим вас да, сагласно члану 17. Закона о Народној скупштини, приступите полагању заклетве.

(Председник чита текст заклетве, а народни посланици понављају.)

„ЗАКЛИЊЕМ СЕ ДА ЋУ ДУЖНОСТ НАРОДНОГ ПОСЛАНИКА ОБАВЉАТИ ПРЕДАНО, ПОШТЕНО, САВЕСНО И ВЕРНО УСТАВУ,

БРАНИТИ ЉУДСКА И МАЊИНСКА ПРАВА И ГРАЂАНСКЕ СЛОБОДЕ
И ПО НАЈБОЉЕМ ЗНАЊУ И УМЕЋУ СЛУЖИТИ ГРАЂАНИМА
СРБИЈЕ, ИСТИНИ И ПРАВДИ!“

(Аплауз.)

Хвала. Позивам вас да потпишете текст заклетве и честитам вам још једном у своје име и у име посланика Народне скупштине Републике Србије. Желим вам успешан рад. Хвала.

Настављамо са радом.

Реч има народни посланик Балша Божовић.

Изволите.

Молим вас, немојте да добацујете.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем се, председнице.

Даме и господа народни посланици, уважени грађани, не могу као представник грађана да не поменем, с обзиром на то да се води расправа већ два дана и претворила се у нешто што није тема овог дневног реда. Дакле, морам да се осврнем као представник грађана и на самом почетку одам признање Саши Јанковићу за десет година професионалног обављања дужности Заштитника грађана. Уз све медијске нападе, које је стоички поднео, уз све таблоидне нападе, сачувао је независност институције Заштитника грађана и десет година та институција је функционисала заиста на такав начин да смо добијали чак и европска признања.

Оно што је за нас данас веома важно јесте да поменемо и то да је Милош Јанковић, према нашем мишљењу, најквалификованији кандидат да буде Заштитник грађана у Србији, актуелни вршилац дужности, зато што сматрамо да је на веома професионалан начин досада помагао Саши Јанковићу да се од Заштитника грађана направи једна институција у коју пре свега грађани имају поверење.

Мислим да не идемо у добром правцу, с обзиром на то да нисте желели да се консензусом бира Заштитник грађана. Самим тим сте га ставили у оквиру партијске припадности на једну страну и сматрамо да то није добро. Сматрамо да је ово само још једна сахрана једне независне институције како бисте могли на миру да вршите терор власти. Овде је само суштина у томе да ли сте за владавину права или сте за терор власти. То је суштина данашње и јучерашње расправе, и то је оно што је данас тема овог дневног реда.

Владавина права јесте највећа сметња СНС у спровођењу овога што грађани осећају на својој кожи већ пет година, а то јесте терор власти. То је да грађани више не верују у независне институције, то је да грађани више не верују да су судови независни, да постоји судска грана власти уопште као таква која може да се одупре притиску извршне власти.

Јуче и данас су овде седели представници судова, председник Врховног касационог суда у Србији, и оно што је веома важно јесте да држим овде извештај о раду свих судова и Врховног касационог суда, то је оно што су и по независној анкети и анонимној анкети и саме судије рекле да у највећем броју случајева постоји притисак извршне власти и да судска власт као грана власти апсолутно није независна данас у Србији. Из тог разлога режим и даље практикује екстрактивне политичке институције у којима се води рачуна о интересу само једне мале групице људи у врху власти, о њиховим економским и политичким интересима, док су грађани апсолутно на другом месту.

Када су у питању независни органи и када је у питању Заштитник грађана, тужно је када шеф највећег посланичког клуба у Скупштини Републике Србије говори да су независни органи преузели улогу опозиције. Тужно је што власт сматра опозицијом сваког ко поштено, часно и професионално ради свој посао, ко поштује закон, ко поштује Устав. Исто је тако малопре и председница Народне скупштине говорила о томе како су неки искористили своје функције да би постали, како је рекла, „поп стар“ у Србији, између осталог и Саша Јанковић, Родољуб Шабић и многи други.

Мислим да се не ради о томе да су они „поп стар“, већ је „поп стар“ за вас у Србији свако ко поштено и часно ради свој посао, ко поштује закон, ко се залаже за владавину права, сваки судија који успе да се одупре притиску извршне власти, сваки полицајац који је смењен зато што је часно и поштено радио свој посао, сваки државни службеник који није корумпиран, „поп стар“ је у овој земљи сваки грађанин који успева да преживи поред овако погубне власти.

Ево, ушли смо у шесту годину те власти. Очигледно је да клизимо ка турском сценарију. Очигледно је да ће бити подобно и у Србији једног дана откидати главе политичким противницима и политичким неистомишљеницима. Очигледно је да то одговара онима који желе да спроводе искључиво терор власти, а никако владавину права.

Шта је љубав према Србији? Љубав према Србији се мери, то је председница Скупштине такође помињала, да ли постоји у њој и да ли сте успоставили у њој владавину права и владавину институција, или сте искључиво наметнули терор једне мале неколицине људи која искључиво води рачуна о својим политичким и економским интересима.

Није љубав према Србији висина јарбола или десетине хиљада отворених места за страначке активисте СНС, нити стенограм који се носи страним амбасадама. Љубав према Србији је владавина права, од које сутра зависи да ли ће радници у „Фијату“ имати загарантована законом испуњена

своја права или неки радници сутра у некој другој фабрици или у некој другој институцији моћи да испуне своја радничка и људска права или не.

Владавина права је много више за Србију од пукe речи. Од ње зависи да ли ће се политички живот даље водити у институцијама или, као што је председница Скупштине рекла, на улици. То искључиво зависи од вас, који све радите на томе да урушите још једну независну институцију и да све у овој земљи освојите, сву власт, сваки независни орган, сваку независну институцију.

Данас не можемо да говоримо о владавини права у Србији. Грађани данас не могу да остваре своја људска и грађанска права. Из тог разлога ми нећемо гласати за ваш страначки предлог, за господина Пашалића. Сматрамо, не само да није квалификован, већ сматрамо да је искључиво постављен од стране уског круга људи, окружења Александра Вучића, како би штитио уске, економске и политичке интересе странке на власти. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала.

Право на реплику, Маја Гојковић.

Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Кратко да одговорим уваженом посланику Балши Божовићу. Није разумео, а и није се трудио да разуме моје излагање. Морам да му поновим.

Да, Саша Јанковић и Родољуб Шабић су направили од функција, које су се једно време трудили да обављају независно, а касније искључиво бавећи се политиком и припремајући терен за своје кандидатуре, особе које су засениле, ето, ако вам се не свиђа израз „поп стар“, онда свакако „звезде Гранда“, можда је то вама нешто прихватљивије па ћете прихватити да су они постали популарнији у нашој држави и од других који се професионално баве естрадним послом, не мислећи ништа лоше ни о рок звездама, ни о онима који се баве другом врстом музике.

Не, они су давно престали да буду независни органи. Велики је изазов пред господином Пашалићем и пред неким будућим функционерима, односно представницима, како ви то кажете, независних органа у нашој држави, да заиста професионално, у складу са законом и надлежностима које постоје у том закону обављају своју функцију.

Саша Јанковић је то престао давно да ради. Једино шта му се свидело када се кандидовао за председника Републике Србије то је коришћење ресурса које је још увек имао као Заштитник грађана, јер је он све до краја изборне кампање то и био. Тек је дао оставку на место Заштитника грађана када су расписани избори, знајући да ми нећемо моћи да га заменимо, а наравно аутомобил је користио. Не знам у чему се то

огледа његова независност од државних ресурса, а да не говорим о томе да је све време са великим задовољством примао плату од 3.500 евра. Толико о његовој независности. Па знате, сваки тај обичан грађанин ове државе у чије име...

Немојте да трепћете – то сте ми замерили на Твитеру; рекли сте да имам тикове – па ће вас ваши обожаваоци на друштвеним мрежама критиковати због недостатака које имате, јер сматрају да су и ти недостаци нешто што није добро.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време, хвала.

(Балша Божовић: Реплика!)

Господине Божовићу, немате право на реплику, госпођа Гојковић је само додатно појаснила.

(Балша Божовић: Како немам?)

Не, ви је нисте разумели. Ништа она није, само је дала додатно разјашњење на оно што сте ви питали, није вам било јасно.

(Балша Божовић: Ово нема смисла стварно.)

Идемо даље.

Реч има Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, ја сам јуче рекао да је опозиција у Србији нејака, да опозицију у Србији данас чине једна шминкерка, а ви знате о коме се ради, једна или више глумица и неколико скрибомана на Твитеру и Фејсбуку који објављују највеће могуће гадости о Александру Вучићу, о његовој породици и о нама из Српске напредне странке.

Е, зато што сте ви слаби и нејаки, улогу опозиције, између осталог, мора да изиграва и Родољуб Шабић, кршећи на тај начин Устав и закон. Да је то тако говори и чињеница да је господин Шабић, који прима плату из буџета Републике Србије, у данашњем „Недељнику“ – ово је „Недељник“ од 20. јула 2017. године – дао изјаву на неколико страница под насловом: „Опозиција има шансу да освоји Београд, питање је само да ли ће умети да је искористи.“

Каже господин Шабић, независни стручњак за информације од јавног значаја – Београд је мој град, волим га више од било ког другог, а у њему посебно волим крај у коме и живим, Савамалу. Сада сви живе у Савамали. Даље каже – Зато ме архитектонски подухват у њој веома занима, а ни то није тајна, немам за њега симпатија. Све је то у опису његовог радног места, све је то у случају „Београда на води“ од почетка било проблематично, оптерећено, најблаже речено, контроверзама и кулминирало је ноћним рушењем у Херцеговачкој, догађајем који је постао

символичка потврда краха правне државе код нас, каже у интервјуу за „Недељник“ Родољуб Шабић, Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података, који се помиње као могући кандидат опозиције за градоначелника Београда.

Дакле, зато што сте ви нејаки, слаби, немате идеје. Ништа друго не умете да радите сем што по Твитеру и Фејсбуку...

(Председавајући: Хвала.)

Ево завршавам ... објављујете умрлице за Александром Вучићем, а онда Родољуб Шабић, као што је то радио и Саша Јанковић, мора да преузима улогу опозиције и да ради ваш посао. Тиме, наравно, крши Устав и закон.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Повреда Пословника, Маја Гојковић.

Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Члан 104, непосредно учињена повреда Пословника. Сматрам да сте морали да дате, у складу са ставом 1, реплику посланику Балши Божовићу. Мислим да сте морали да му дате. Ту се каже – ако се увредљиво изрази. Ја заиста никог ништа нисам увредила, али је важно да сам изговорила његово име и презиме и, још важније, погрешно протумачила његово излагање.

Морам да признам да су његова излагања толико неразумљива да је тешко разумети шта је он уопште желео да каже, па сте, по мом мишљењу, били дужни да му дозволите да покуша јавности Србије да протумачи, по други или трећи пут, шта је он у ствари хтео да каже. Хвала.

Нећу тражити, ако ви сматрате и даље стојите при вашем ставу, не желите да исправите, ја нећу тражити...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сматрам да нисам прекршио, јер није било апсолутно увредљиве конотације са ваше стране. Хвала вам.

Балша Божовић, повреда Пословника.

БАЛША БОЖОВИЋ: Достојанство, члан 107. став 1.

Дакле, председавајући, евидентно је да сте прекршили Пословник. Нисте ми дали реч, а имао сам право да добијем право на реплику. С друге стране, дали сте реплику господину Мартиновићу, који апсолутно то није завредео нити овим Пословником заслужио.

Немојте да од Скупштине правите, ако већ правите од независних институција у Србији и Заштитника грађана и дозвољавате да се на овакав начин говори о Родољубу Шабићу, немојте онда и од Скупштине да правите Главни одбор Српске напредне странке. Мислим да је то заиста онако више него...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немојте, молим вас. Значи, указали сте на повреду Пословника, нема потребе да помињемо. Овде је била једна квалитетна скупштинска расправа...

БАЛША БОЖОВИЋ: Али све институције су окупиране од стране Српске напредне странке.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам за указану повреду, мислим да нисам прекршио Пословник. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

БАЛША БОЖОВИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да. Хвала пуно.

По Пословнику, Маја Гојковић.

Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Ви сте, господине потпредседниче, повредили члан 103, јер сваки посланик има право да усмено укаже на повреду Пословника и, у складу са чланом 104. има право, такође, на реплику ако се помене његово име и његова функција.

Посланик Балша Божовић је рекао – а председник посланичке групе и тако даље и тако даље, па ја сад не знам да ли Балша Божовић зна да је шеф Посланичке групе, Посланичког клуба Српске напредне странке Александар Мартиновић? Када би то сазнао, чешће долазио овде у Парламент, схватио би да ви нисте прекршили Пословник и да сте по основу спомињања функције шефа посланичке групе дали реч Александру Мартиновићу.

Нећу тражити, ово је само поука посланику Балши Божовићу да пажљиво прати излагање, своје пре свега. Значи, важно је пратити ток мисли и онога што изговарате. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала пуно. Мада, као што рекосте малопре, врло је тешко пратити, али трудим се.

Реч има Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Захваљујем се, господине Маринковићу.

Госпођа Гојковић је већ објаснила. Дакле, господин Божовић је рекао – председник Посланичке групе Српске напредне странке је јуче рекао да се Родољуб Шабић бави политиком.

Господине Божовићу, немојте ви да браните Родољуба Шабића...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Обраћајте се мени, молим вас.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Ево, обраћам се вама, господине Маринковићу.

Дакле, улога Родољуба Шабића је да брани њих, јер су слаби, јер не вреде ничему, јер се боре за цензус. Тако да не треба они да бране

Родољуба Шабића него да Родољуб Шабић брани њих. Он је кандидат за градоначелника Београда. Није кандидат за градоначелника Београда Балша Божовић, јер за њега нико живи неће да гласа, него је Родољуб Шабић кандидат за градоначелника.

Дакле, ми овде имамо једну парадоксалну ситуацију, која не постоји ни у једној демократској држави, а то је да државни орган, Родољуб Шабић, није никакво независно регулаторно тело. То сам јуче покушао да објасним, али изгледа да нисам успео. Дакле, није никакво независно регулаторно тело, него је државни орган, који води политичку хајку против председника Републике Александра Вучића, против Владе Републике Србије и против Српске напредне странке. И он за нас није неко ко обавља свој посао у складу са Уставом и законом.

Неко ће да ме пита – а зашто га не разрешимо? Из истог разлога зашто нисмо разрешили ни Сашу Јанковића. Нека он слободно користи државне ресурсе, и велику плату, и службени аутомобил, и компјутер, и Твитер у радно време, и нек шета кучиће, и нек помаже ДС-у и свима осталима, али нећемо од њега да правимо мученика. Хоћемо да га победимо, иако користи државне ресурсе, као што смо убедљиво победили Сашу Јанковића, који је добио еминентних 16% гласова.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Маја Виденовић, повреда Пословника.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Јесте. Господине председавајући, ја вас молим да ме саслушате пажљиво; овог пута се обраћам вама.

Најбруталнија злоупотреба Пословника, за коју сте ви одговорни, давање је ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Наведите члан.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Ево, управо, ако дозволите, у пола реченице, да наведем члан, наравно да ћу то учинити.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Наравно, само изволите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: У стицају кршења чланова Пословника, те вас упозоравам и упознајем са члановима од 103. до 108. о начину на који дајете реч, по ком основу дајете реч...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Одредите се, кажите који члан, молим вас. Од 103. до 108.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Претпостављам да знате – стицај кршења Пословника. То значи да у исто време, ја морам да вам одам признање јер сте ви у исто време прекршили неколико чланова Пословника. Погледајте стенограм тачно које сам навела, немојте да ми трошите време на тако нешто.

Оно што доживљавамо овде од члана Српске напредне странке, нешто што смо врло јасно јуче најавили како ће изгледати, удар на независне институције, утишавање свакога ко се усуди...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам на указивању на повреду Пословника. Доживљавате једну парламентарну дебату, политичку дебату. Хвала вам пуно.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Молим вас, ја нисам завршила. Инсистирам да ми дозволите да завршим.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не, нећу вам дозволити да реплицирате, једноставно, и да причате о томе шта овде доживљавамо. Доживљавамо једну политичку дебату, нормалну расправу. Како је сад ви доживљавате, ја не знам. Хвала вам пуно.

(Горан Ћирић: Молим вас, зашто то радите?)

Хвала вам пуно. Идемо даље.

Ко се још јавља по Пословнику?

(Маја Виденовић: Ја се јављам по Пословнику. Поново се јављам по Пословнику.)

Реч има Маја Гојковић.

Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Молим уваженог председника да обрати пажњу на члан 103. и члан 108. и да размисли о томе да се у последњих неколико минута врши злоупотреба повреде Пословника, да посланици користе институцију повреде Пословника, која се у нормалним демократским системима врло ретко употребљава, за реплике и за држање говора јер су им посланичке групе потрошиле одређено време.

Молим да размислите о томе, можда и да примените меру или да вратите дискусију у своје токове и да наставите да прозивате посланике који желе да дискутују о теми. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Добро. Изволите.

Полако, доћи ћете сви на ред.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Даме и господа народни посланици, повређен је читав низ, заиста, чланова Пословника, повређено је достојанство Народне скупштине.

Молим вас, опомените оне који добацују.

Повређен је члан 27, који каже да председник Народне скупштине представља Народну скупштину, сазива седнице, председава њима и врши друге послове у складу са законом и Пословником. Па даље каже – председник Скупштине стара се о примени овога пословника.

Па онда члан 32. каже да председника Скупштине, у случају привремене спречености или одсутности, Маја Гојковић је и даље, колико ја знам, председник Скупштине; нисмо обавештени о оставци, је л' тако? Да ли је поднела оставку можда? Обавестите нас да можемо да радимо.

Дакле, Маја Гојковић, ако већ причате о демократији...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас, какве везе сад има...? Не разумем.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Па, разумећете, господине Маринковићу, када саслушате.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Уопште не разумем вашу дискусију. Шта сам ја као председавајући? Молим вас...

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Трудите се да будете попут оних...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само један моменат.

(Немања Шаровић: Дакле, саслушајте ме, да објасним повреду.)

Сачекајте да ја... Само један моменат. Ја морам да дам паузу ако се будете тако понашали.

(Немања Шаровић: Дакле саслушајте ме у оквиру ова два минута.)

Прво ви мени омогућите да ја вама кажем, па...

(Немања Шаровић: Не, ви сте мени дали реч и молим вас да ми омогућите да вам објасним, имам право на то.)

Ништа. Одређујем паузу од пет минута па настављамо да радимо, пошто немамо услова. Посланици добацују, помињу неке ствари које немају никакве везе са Пословником и повредом Пословника.

(После паузе – 13.00)

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Александар Марковић, па Милорад Мирчић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Уважени представници предлагача, мада нису у овом тренутку са нама, вероватно нису још дошли са паузе, даме и господо народни посланици, председавајући, ја се нећу обазирати на све оно што је претходни говорник – да не буде забуне, претходни говорник на листи говорника – овде причао малопре, већ ћу се кратко осврнути на данашње предлоге, између осталог, Предлог одлуке о избору Заштитника грађана.

И одмах на почетку свог излагања желим да истакнем да подржавам предлог да господин Пашалић буде изабран на ту функцију, кога је предложио Одбор за уставна питања и законодавство.

Немам примедбе на образложење које прати овај предлог. Немам примедбе на процедуру, немам примедби на сам предлог као и биографију предложеног кандидата, зато што је недвосмислено, и у расправи смо

имали прилике да то чујемо, утврђено да испуњава све законом предвиђене услове, дакле услове које је прописао Закон о Заштитнику грађана, којим се установљава Заштитник грађана као независан државни орган који штити права грађана и контролише рад органа државне управе као и других органа и организација, предузећа и установа којима су поверена јавна овлашћења.

Оно што желим да нагласим то је да је моје лично уверење да ће господин Пашалић врло добро обављати ту функцију. Дакле професионално и одговорно. Савесно, што је најважније. У сваком случају, неупоредиво ће је боље обављати него што је то радио претходни, односно досадашњи Заштитник грађана, а то је Саша Јанковић. Дакле, сасвим је сигурно да ће бити бољи, јер није тешко бити бољи.

У том смислу пред господином Пашалићем није тако тежак задатак. Треба једино, само и искључиво да се придржава Устава и закона, на сваком месту и у сваком моменту. То је оно што је најважније. Најважније је да се придржава закона. Дакле да ради оно што господин Саша Јанковић није радио и да не ради све оно што је Саша Јанковић радио упорно.

Јер, ако анализирамо како је то Јанковић радио, иако је претходни говорник овде истицао неке хвалоспеве о његовом раду, па је истицао, не знам, очување независности и тако даље, апсолутне бесмислице, ја морам да поставим питање, дакле, а ви њега питајте, председавајућа, а где је он онда живео све ове године, као да није живео у Београду, као да није видео на који начин је Саша Јанковић вршио ту функцију.

Иако је Закон о Заштитнику грађана стриктно у више чланова прописао да Заштитник грађана и његов заменици не могу ни на који начин да се баве политиком, дакле цитираћу члан 9, који каже да Заштитник грађана и заменик Заштитника грађана не могу бити чланови политичких странака, имамо и члан 10а, који је још битнији: „Заштитник грађана и заменик Заштитника грађана не могу давати изјаве политичке природе“, ми смо имали читав низ примера да је господин Саша Јанковић управо и једино то и радио, дакле бавио се политиком и бавио се дневном политиком.

Ако мене питате, бавио се политикантством, бавио се нападима на СНС и Александра Вучића, и то је радио све време. То је радио на врло перфидан начин, тако што је користио свој положај, дакле своју функцију је злоупотребљавао. А користио је и то, госпођо председавајућа, што су неки у овој земљи направили од њега неку врсту заштићеног белог медведа, па је једно време био у Србији највећи могући грех, дакле највећи могући скандал би испао ако би се неко дрзнуо да нешто каже о Заштитнику грађана, да укаже на то како човек крши закон, како се не придржава закона. Одмах би, моментално, био стављен на стуб срама, како, тобоже,

угрожава демократију, како, тобоже, угрожава, не знам, људска права, слободе, како кочи европске интеграције, цивилизацијске тековине итд.

Покушали су од њега да направе заштићеног белог медведа, о коме не смеш ништа да кажеш, па ни онда када је ствар истинита, па ни онда када га ухватимо у свесном кршењу закона. А сетимо се његових напада и на Војску Србије и на Министарство одбране. Читаву кампању је месецима водио против Војске Србије, против Војне полиције, ВБА и тако даље. То је било 2014. и 2015. године. Тоба се претходни говорник не сећа, као да је живео негде другде. Можда је тад био негде у иностранству, на Малдивима. Је л' тако, господине Вујовићу? А не, он зимује на Малдивима.

Сећамо се када је умео да злоупотреби службени положај, о чему је, ја мислим и колега Маријан Ристичевић говорио, када је бахато узурпирао и паркинг места и службена возила, и не само службена возила већ и приватна возила, о чему је штампа небројано пута писала.

Нећу овом приликом, председавајућа, да покрећем аферу „Пиштољ“ и читаву ту причу из његове младости, која сваком пристojном грађанину Србије изазива мучан осећај. Али прекорачење овлашћења, кршење закона, бављење дневном политиком, уз поменуту бахатост, а све уз астрономску плату коју је примао, е то су моменти који су обележили његово вршење функције и једини моменти који су обележили његово вршење функције.

Дозволићу себи да направим једну шалу – тако је Заштитник грађана Саша Јанковић постао заштитник „грађанина“ Саше Јанковића. И то је једино по чему је, нажалост, постао познат. На срећу, грађани Србије су, жаргонски речено, „провалили“ то па је на изборима прошао како је прошао. Прошао је врло неславно, о чему је и шеф наше посланичке групе малопре говорио.

Из свих ових разлога желим господину Пашалићу да поручим да је потребно да ради све оно што Саша Јанковић није радио, а да управо не ради све оно што је Саша Јанковић једино радио, и мислим да је то успешан рецепт. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Милорад Мирчић.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: У суштини, ове три тачке дневног реда су кадровска питања и у неким другим околностима и условима то би била можда рутина. Али овде се додатно искомпликовала ствар зато што се кроз ова кадровска питања и кадровска решења огледа политика и бивше и садашње власти.

Шта је заједничко и за једну и за другу? Заједничко је – човек који је био на функцији Заштитника грађана. И једни и други сад, са истим

жаром и истом жестином, причају и позитивно и негативно о истој личности. А ни једни ни други нису имали директног утицаја у избору те личности на ту функцију.

И само још једном да скренемо пажњу јавности Србије – више пута смо указивали на штетност поступака Саше Јанковића. Ми српски радикали нисмо то радили зато што имамо нешто за или против имена и презимена, него да се спрече погубне последице за нас који живимо у Србији. И у једном тренутку чак је и садашњи председник Србије, Александар Вучић, схватио колика може бити потенцијална опасност и кренуо је жестоко, пре свега у политички обрачун против Заштитника грађана.

Међутим, шта се десило? Наочиглед јавности, амбасадор Америке, Скот, а не Скат, одржао је састанак са Александром Вучићем и после тога су сви хвалоспеси, све похвале ишле на рачун Саше Јанковића. И сада смо сведоци, када више не постоји потреба од стране Америке, односно америчког амбасадора за таквом личношћу као што је Саша Јанковић, сада је слободно нападати га, сада је слободно ударати свим расположивим политичким средствима на ту личност. То је потпуно јасно.

И ова представа, ова фарса коју ви правите, немојте да мислите да је неће прозрети грађани Србије, а поготово они који живе на територији града Београда. Ви једни друге прозивате како бисте користили право на реплику, како бисте имали што више простора не бисте ли забележили што боље резултате на београдским изборима. Али и то је виђено.

Оно што је веома битно и значајно, искористити овај тренутак, то је на примеру Саше Јанковића указати каква је судбина свих оних који мисле да службеници Америчке амбасаде у њих имају неограничено поверење. Имају док су од користи, имају док служе циљу Америке у Србији. Када их искористе, када им више нису потребни, онда их баце као тоалет-папир. Ево, имали смо прилику да видимо.

Саша Јанковић је као Заштитник грађана по процени америчких служби био изузетна личност да покуша да обједини опозицију. Кажем „покуша“, зато што су они били свесни да је немогуће објединити нешто што је потпуно растурено, али су искористили Сашу Јанковића како би евентуално извршили додатни притисак на Александра Вучића и Српску напредну странку дајући им до знања да могу поново вратити оне које су некада они доводили на власт. И читава та заврзлама се одвијала све до тренутка док се и сами Американци нису уверили да од Саше Јанковића нема никакве користи, никакве вредности. Знали су они да он није нека вредност, да је човек који је искомпромитован, који има сумњу да је умешан у убиство, који има доста тих компромитујућих радњи, али су баш такву личност и тражили.

Уосталом, и ви сте сведоци, када сте послушни, када сте сервилни, када сте на услузи америчком амбасадору Скоту, он вас хвали, он славопојке прича о вама. А када нисте, он вас на најгори могући начин опомиње.

И видите, дошли сте сада у ситуацију, можда први пут после Саше Јанковића, да неко води „самосталну кадровску политику“. Из тог разлога је Српска радикална странка била понукана да кандидује жену која је бриљантно завршила Правни факултет, која је, како кажу, по годинама млада, али релативно је то ко је млад а ко је стар, и како рекоше, нема довољно животног искуства, али смо из најбољих намера хтели да понудимо Србији да на тој функцији буде неко ко ће бити независан од било каквог страног утицаја.

И ви сте сад у прилици да неким својим кадровским решењем доведете човека који ће бити на тој челној функцији. Да ли је добро ваше кадровско решење или није, то је сад већ велики знак питања, то ћемо видети у будућности. Али ако буде по вољи већине, биће хваљен, биће подизан на највећи пиједестал, а ако не буде, проћи ће горе него сад што причате о Саши Јанковићу.

Оно што је веома интересно то је да покушавамо, ми српски радикали, да вам помогнемо колико можемо и колико то ви уважавате. Ми покушавамо да вас убедимо да прекинете са континуитетом вођења погрешне економске политике.

Један сегмент те погрешне економске политике огледа се и у Фискалном савету. Ви сте то наследили. Ту умотворину је смислио Млађан Динкић, уз свесрдну подршку Међународног монетарног фонда. Био му је потребан неко да фингира опозицију, неко ко ће бити дежурни критичар. Зашто? Па и он има нека искуства, која су још одраније позната. Комунисти када су видели да њихов систем неминовно пропада они су у својим редовима тражили опозицију па су фингирали да је то опозиција.

Млађан Динкић је много препреденији, много виспредији када су у питању марифетлуци, а поготово када је у питању лоповлук. Оставио вам је Фискални савет, који ви у континуитету бирате. А шта вам је у суштини Савет? Саветодавно тело, као што и сам назив тог органа говори. Али нема никакву улогу. Што би рекли, као богојављенска водица – нит помаже нит одмаже. Али их држите, зато што су вам по вољи, зато што одређена... (Искључен микрофон.) Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Потрошили сте време. Хвала.

За реплику се јавио народни посланик Александар Мартиновић. Помињан је председник Српске напредне странке. Пратила сам.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Захваљујем се, госпођо Гојковић.

Чини ми се да господин Мирчић има веома добре контакте у Америчкој амбасади, чим је помно упознат са некаквим састанцима са америчким амбасадором, или му је то амерички амбасадор, уз кафу, препричао? Ја за тај састанак не знам. Али није то сад толико ни битно.

Оно што је много важније, то је да није Александар Вучић почео да напада Сашу Јанковића, него је Саша Јанковић уназад две до три године почео да изиграва опозицију у Србији, да се од некога ко треба да контролише рад органа управе у Србији претворио у политичког противника Александра Вучића и Српске напредне странке. И није му се десило ништа страшно.

Овде је претходни говорник говорио – ево, видите шта се десило Саши Јанковићу, то може да се деси неком другом, десило му се ово, десило му се оно. Па није се њему десило ништа страшно. Није човеку пала глава са рамена. Само је изгубио изборе, исто као и ви. Ето, то му се десило.

Али проблем је у томе што се неко кандидовао за председника Републике, дао оставку два или три дана пред расписивање председничких избора, а функција Заштитника грађана му није престала даном подношења оставке него даном када га је разрешила Народна скупштина, и он је све време у кампањи користио државне ресурсе, службене аутомобиле, телефоне, канцеларије, новац и тако даље.

Дакле, он није ишао у кампању као грађанин. Он је ишао у кампању као Заштитник грађана. И оно на шта је СНС указивала и на шта ће увек да указује, то је да таквог примера ни у једној европској земљи нема. Ако ми наведете један такав пример, бићу вам захвалан...

(Председник: Време. Захваљујем.)

Али га нема.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Милорад Мирчић.

Желите реплику? Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Па одмах да одговорим преко вас, председнице, колеги уваженом. Можемо ми српски радикали да губимо или добијамо изборе, али нисмо изгубили образ. Када то изгуби човек, тешко га враћа. Грађани Србије ће проценити колико је корисна или колико је негативна политика коју воде поједине политичке партије, али оно што изгубите, а у народу се зове образ, никада више нећете повратити, можете да будете гласноговорник чији год желите.

Што се тиче информисаности, кад-тад све избије на површину. Све исплива, све се види. Контакти са амбасадама, не само Америчком, него и другим, то су већ обелодањене ствари. Знају се појединци који су

контактирали, што бисмо ми овде лицитирали? Немам ја никаквих потреба нити било ко од српских радикала да се правдамо одакле нам информација. Па читава српска јавност је видела пред телевизијским камерама, када је био у јеку тај политички сукоб између Александра Вучића и Саше Јанковића, да је посредовао амерички амбасадор, да је после тога Александар Вучић одмах дао изјаву да нема никаквих проблема у сарадњи и да му је драго што Саша Јанковић тражи податке који су му ускраћени због, евентуално, војне тајне.

Вас да подсетим, а и јавност, то је било када је Братислав Гашић био војни министар. И то је било све у јавности, пред камерама. Нема потребе за било каквим тајним састанцима, а далеко било, поготово за нас српске радикале. Све радимо транспарентно, јавно, у јавности износимо све податке до којих дођемо и све оно што знамо. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, ја разумем да неки људи сматрају да једино они имају монопол на оно што се зове образ. Они су часни, они су поштени, они су доследни и онда када су гласноговорници Бојана Пајтића и када су гласноговорници Војислава Шешеља, и све је то супер, али оно што није тачно у овоме што је уважени претходник говорио, то су речи Александра Вучића. Александар Вучић је рекао да нема ништа против и да је спреман да сарађује са Сашом Јанковићем, али подразумевајући да Саша Јанковић ради свој посао Заштитника грађана.

Шта је посао Заштитника грађана пише у члану 138. Устава Републике Србије и пише у члановима 17–23. Закона о Заштитнику грађана: он контролише законитост рада органа државне управе, органа који штите имовинска права и интересе Републике Србије и субјекте којима су поверена јавна овлашћења.

А ја сам вам јуче, због недостатка времена у томе нисам успео до краја, прочитао само неке реченице из Извештаја Заштитника грађана за 2015. годину, из којих се види да Заштитник грађана потпуно супротно Уставу и закону у свом извештају који подноси Народној скупштини бави се коментарисањем шта је рекао Александар Вучић на конференцији за новинаре, шта је рекао министар унутрашњих послова Небојша Стефановић, да ли су ефекти Владе Републике Србије, коју он по Уставу нема право да контролише, дали своје резултате или нису дали резултате.

Дакле, Саша Јанковић је свесно и намерно прекршио Устав и закон, кандидовао се за председника Републике и до ногу је поражен.

Ми желимо да нови Заштитник грађана Зоран Пашалић не иде примером Саше Јанковића...

(Председник: Време. Хвала.)

Да поштује Устав, да поштује закон и све ће бити у реду.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Разјаснили смо, дакле, све шта су посланици желели да кажу.

Александра Томић, у својству овлашћеног представника предлагача.

Нешто желите да одговорите? Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Чисто да не бисте живели у заблуди претходног уваженог колеге који тврди да је Фискални савет једно чедо које нам је остављено од стране Млађана Динкића, рекла бих само да је Закон о изменама и допунама Закона о буџетском систему донесен 2010. године. Значи, не би се могао донети да није било те тадашње скупштинске већине која је у ствари водила финансије, и премијера који је био пре тога министар финансија, и када је установљена институција као што је Фискални савет. Значи, њихов рад је почео 2011. године.

Можете да видите на њиховом сајту управо оно о чему говорим, супротно ономе што је било ваше становиште, а то је да је једна од првих анализа, 17. маја, била анализа фискалних ефеката у односу на нови модел децентрализације, коју је тадашњи УРС дао као предлог. Затим је УРС радио анализу фискалних ефеката у односу на извештаје који су рађени до тада у смислу финансија уопште и буџетског односа, не само појединих министарстава већ и нових политика које су се доносиле, а то су, пре свега, оне које су се односиле на повећање плата и пензија и оне које су се односиле на дефинисање смањења пореза на добит, чиме се смањује буџетски приход, и тада је практично почело гушење институције која није ни започела свој рад.

Зашто? У свим својим нацртима извештаја, који су наравно на најтранспарентнији начин приказани јавности на конференцијама за штампу, са сајтом, који су још од тада имали прилике, и саопштењима која су дали види се стање буџетског дефицита и тада урађена анализа и оцена, 30. септембра 2011. године, која је рекла да, уколико се не смањи буџетски дефицит, а он износи 35 милијарди динара, и не изврши такво прилагођавање и не усвоје тадашње измене и допуне Закона о финансирању локалних самоуправа, да ће се извршити рационализација трошкова и прилагођавање још 40 милијарди динара, да ће под тим условима, уколико не буде дошло до тога, доћи до пробијања јавног дуга изнад 45%, до повећања буџетског дефицита 4,5% БДП-а и доћи ће до неконтролисаног

управљања буџетом, односно да фискална политика неће моћи више да се контролише на одрживи начин, што се, наравно, показало касније 2012. године, још за време претходне власти, значи још увек нису били расписани председнички избори, код оцене буџета за 2012. годину, као пад привредне активности са 3% на 1,5%.

Значи, није било ММФ-а. ММФ је дошао, али су отишли главом без обзира, јер су видели да немају с ким да разговарају. Немају да разговарају са неким ко жели да спроведе било какве економске реформе и фискалну консолидацију, да имају посла с једном неодговорном влашћу која једноставно уопште није могла да заузда јавне финансије. С једне стране, на локалним буџетима су се трошили новци како су хтели, с друге стране Република уопште није имала увид у такво трошење. И ви сада имате да овде седе неки људи који су се са три буџета својих локалних самоуправа унапред задужили и оставили будућим колегама да се носе са тим проблемима. И сад нам држе придики о томе како је садашње стање много горе него у време док су они водили те локалне самоуправе.

Значи, Фискални савет је једна институција коју, наравно, као и све државе чланице, не само ЕУ, него и земље у региону треба да имају управо због тога да би имали одређене корективне факторе у друштву и које би требало да буду неко подизање лествице у вођењу јавних финансија на један одржив начин, са новим стандардима према којима Србија тежи да иде. Оно због чега треба поштовати неговање институција то је да не смете да их гушите.

С друге стране, на страну то да ли се ми слажемо са сваком њиховом оценом. Да ли ми можемо или да ли смо у могућности као држава да испоштујемо све те препоруке, то је на другу страну, али таква институција треба да постоји, треба да ради оцене и мишљења. На крају крајева, имају уставно право и законско право да раде свој посао, а наше је да о томе овде у сарадњи са њима расправљамо.

Због тога мислим да се неоправдано везује за поједине политичке факторе и поједине међународне финансијске организације њихово деловање и њихов рад. Они теже да се не баве политиком, и то се у протеклом периоду показало. Од 2011. године до данас искључиво се баве бројкама, прогнозама. Због тога мислим да су и данас предложени од свих релевантних субјеката да наставе тај свој рад. Наравно да свака политичка странка жели да има добар дијалог са одређеним институцијама са којима чак и не дели иста мишљења и мислим да је у томе управо величина СНС која предлаже ове кандидате и оних предлагача који су послали Одбору за финансије да и даље у овом саставу имамо овакав Фискални савет. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Не, није било ништа за реплику.

Реч има народни посланик Наташа Вучковић.

Имате још минут и 48 секунди од посланичке групе. Да ли желите?

(Да.)

НАТАША ВУЧКОВИЋ: Пошто имам јако мало времена, јер су све моје колеге из посланичке групе желеле о овој важној теми да говоре, желим само да поновим три-четири тезе из наших досадашњих наступа.

Пре свега, целокупан начин на који већина управља овом дебатов у овој скупштини данас говори у прилог томе да већина, односно ова власт не трпи да има контролу. Дакле, однос према независним институцијама управо то показује и према Агенцији за борбу против корупције и према РЕМ-у и, на крају крајева, сада према начину на који бирамо Заштитника грађана.

Ми смо имали другог кандидата. Руководили смо се тиме да је за то потребна особа која је посвећена људским правима, која је у стању да негује културу људских права, која има, на крају крајева, и неки континуитет у раду ове институције. Ми сматрамо да је то изузетно важно, јер је то млада институција. Значи, постоји неких 10 година и Саша Јанковић није сам Заштитник грађана. Ту морамо да правимо ту разлику. Он је допринео да се та институција направи као независна, да има процедуре, да има своју културу, да има начин на који ради, и то је нешто што треба да ценимо. Велики је изазов за Пашалића, који ће очигледно бити изабран, да ли ће то умети на тај начин да настави.

Саша Јанковић када је био Заштитник грађана, подсећам на Закон о електронским комуникацијама када је ДС била на власти били смо у великом сукобу поводом тог закона, тада је рекао да је закон противан Уставу и закону зато што Унутрашњи послови имају могућност да имају увид у неке податке грађана. Ми смо тада били са њим у великом сукобу. На исти начин је деловао када је била Савамала, на исти начин је било кад је била БИА и тако даље. То су задаци Заштитника грађана.

Ја пред Пашалићем само постављам питање – 'оће ли бити кадар, вољан да у таквим ситуацијама штити интерес грађана, јер ми бирамо Заштитника грађана да имају грађани у њега поверење, а не већина и власт?

(Председник: Хвала.)

То је суштина ове наше расправе данас.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем, посланице.

Посланичка група ДС је потрошила време.

Реч има народни посланик Душица Стојковић.

Изволите.

ДУШИЦА СТОЈКОВИЋ: Поштована председнице, драге колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, данас ћу говорити о Предлогу одлуке о избору Заштитника грађана, који је поднео Одбор за уставна питања и законодавство 14. јула ове године.

Процедура кандидовања је протекла у складу са Уставом и законима Републике Србије, пре свега мислим на Закон о Заштитнику грађана. Одбор је, у складу са ставом 4. Закона о Заштитнику грађана, размотрио и утврдио предлог за избор Заштитника грађана. На овој седници поменутог одбора донета је одлука да се предлог господина Зорана Пашалића за кандидата за Заштитника грађана упути Народној скупштини на разматрање, и ми, ево, већ, ова два дана о томе и расправљамо.

Биографија господина Зорана Пашалића је заиста импресивна. Имамо 11 страна текста који је достављен свим посланицима у Народној скупштини. Такође, достављен је и широј јавности и свако може да се информише и да се упозна са богатом радном биографијом и искуством господина Пашалића.

Као што сам већ рекла, ми данас, поред Заштитника грађана, такође дискутујемо још и о реизбору чланова Фискалног савета, затим чланова Одбора Агенције за борбу против корупције. У данашњем говору ћу се заправо бавити кандидатуром Заштитника грађана.

Кандидат за Заштитника грађана, господин Зоран Пашалић, завршио је Правни факултет у Београду, завршио је магистарске студије на Факултету организационих наука. Такође, тренутно је на докторским студијама и има богато радно искуство. Почео је од адвокатске канцеларије, преко Прекршајног суда у Београду, дошао је до функције председника Вишег прекршајног суда и од 31. октобра 2017. године је именован за председника Прекршајног апелационог суда. Значи, заиста богата радна биографија на преко 11 страна.

Нећу наводити све детаље из његове биографије. Апсолутно има моју подршку и подршку СНС-а и свих оних посланичких група које су потписале и предложиле његову кандидатуру.

Оно што желим да кажем, господин Пашалић је био руководилац бројних пројеката. Све време се перманентно усавршавао у области правних наука. Међутим, ја нећу као моји претходници, који су хвалили господина Сашу Јанковића када је он изабран 2007. године, користити исувише похвале, него ћу пратити његов рад као народни посланик и ценићу на основу његових дела, јер дела увек више говоре од речи на основу којих можемо да судимо о неком функционеру и неком изабраном и постављеном лицу.

Кандидату за Заштитника грађана Зорану Пашалићу желим да поручим следеће: да не буде лажни заштитник грађана. Претходни Заштитник грађана господин Саша Јанковић је радио све супротно Закону о Заштитнику грађана. То говоре чињенице. Човек је све време, пуна два мандата користио своје, да тако кажем, право које није писало у закону, бавио се политиком; такорећи, бавио се политикантством, јер то није права политика. Права политика је политика када ви изађете пред грађане, када имате свој програм, када кажете која је то нова политичка идеја којом желите да се бавите, а ово је једно просто политикантство.

Такође, тај лажни заштитник грађана поднео је оставку тек у оном тренутку када је скупио средства за своју личну кампању, када је окупио своје спонзоре, када је окупио старе реликте ДОС-а, оне отпатке који су остали од ДОС-а, и тада се одважио да изађе на изборе и прихвати кандидатуру на председничким изборима.

Иако је био лажни заштитник грађана, овај заштитник грађана је примао праву плату. Та права плата је износила целих 370.000 динара. Шта је за тако високе новце тај заштитник грађана радио? Шта је радио у радно време? Како је изгледао његов радни дан?

Лажни заштитник грађана за време радног времена је твитовао, шетао своје куче, возио бицикл, користио државне ресурсе за своју личну председничку кампању. Такође, користио је, као што је господин Мартиновић рекао, своје службене аутомобиле, секретарице, гориво, телефоне, штампаче, неке државне ресурсе који се плаћају из буџета Републике Србије.

Да ли је радио у интересу грађана, како сваки омбудсман у свету ради? Па није. Да ли је штитио њихова права? Да ли су грађани који су му се обраћали за помоћ задовољни његовим радом? Па нису. Да јесу, добио би више од тричавих 14-15%, колико је већ добио на председничким изборима.

Његову политику Заштитника грађана грађани Србије су на време препознали. Не можете ви тако лако преварити српског домаћина да вам да свој глас. Не можете га тако лако слагати да вам да подршку гласањем на дан избора заокружујући име на председничким изборима. Паметнији су ти српски домаћини од било ког таквог кандидата за председника Србије. Политика лажног заштитника грађана доживела је фијаско на претходним председничким изборима. Победила је политика Српске напредне странке и политика Александра Вучића. Подсећам грађане Србије, Александар Вучић је освојио 56% гласова, то је историјска победа. То је победа која ће многим у опозицији дуго, дуго времена заиста бити недостижна.

Сада бих желела да поставим једно питање. Како лажни заштитник грађана може да оцењује законитост других органа у Републици Србији кад се он сам није придржавао закона и Устава Републике Србије? Истини за вољу, грађани Србије месечно плаћају више од три хиљаде евра да тај Заштитник грађана штити њихова права, да се стара о доброј управи. Претходни, лажни заштитник грађана се само старао о својим личним интересима. Њему је било важно задовољење свог личног цепа, њему је било задовољење да се он бави својом председничком кандидатуром иако још избори нису били расписани. Бавио се јавним наступима у медијима широм Србије, нападајући Александра Вучића и његове најближе сараднике. Закључак се намеће сам, био је преплаћен за свој нерад. Јасно је да није штитио грађане који су му се обраћали за помоћ. Штитио је искључиво себе, свој цеп и своје болесне политичке амбиције.

Данас смо на седници Административног одбора донели Одлуку о кодексу понашања народних посланика, о границама дозвољености коментарисања судских одлука, те ја нећу говорити о афери „Пиштољ“ и нећу говорити о томе, нећу постављати питање како је убијен Предраг Гојковић, одакле барутне честице на рукама дотичног, нећу користити те детаље, али оно што ћу рећи то је, замолићу надлежне органе Републике Србије да испитају овај случај, зарад истине и зарад шире јавности, да нас информишу докле се са тим случајем дошло.

Ево, приводим крају своје излагање. Заиста желим да кажем да поштујем улогу институције коју Заштитник грађана има у Републици Србији. Заштитник грађана је, по закону, независан и самосталан државни орган, задужен да штити и унапређује поштовања слободе и права. Он ужива имунитет који му омогућава независност и самосталност у свом раду. Подсећам вас, Омбудсман је институција коју је усвојио Шведски парламент давне 1809. године, у циљу контроле извршне власти. Сама реч „омбудсман“ потиче из шведског језика и означава особу која има слуха за свој народ. Да ли је претходник имао слуха за свој народ?

Данас је Омбудсман инокосни државни орган који се стара и унапређује људска права и слободе. Подсећања ради, Република Србија је у свој правни поредак још 2005. године донела Закон о заштити грађана. Постојање ове институције утврђено је Уставом Републике Србије из 2006. године, а Заштитника грађана Народна скупштина Републике Србије је усвојила, односно Саша Јанковић је ступио на дужност 23. јула 2007. године. Имао је још један мандат, који му је Скупштина усвојила 2012. године.

Оно што желим да кажем, заиста, још једном понављам, поштујем независност институције, важно је да једна таква институција постоји у

Републици Србији, али да ли и садашњи в.д., исто неки Јанковић, Милош Јанковић, и даље ради свој посао? Да ли он ради посао за који је плаћен буџетским новцем Републике Србије? Тај Милош Јанковић не реагује на написе једног таблоида који већ данима, недељама износи најгнусније лажи и неистине о председнику Александру Вучићу.

Зашто тај вршилац дужности не реагује у оваквом случају? Зашто не води рачуна за свој посао, зашто није одговоран за свој посао, за који је дебело плаћен? Зашто једноставно човек, који се исто презива Јанковић, а тренутно је на функцији вршиоца дужности, не реагује како би се овај јавашлук зауставио?

Знате, вама се на Твитеру појави умрлица председника Републике Србије господина Александра Вучића и в.д. Заштитника грађана не реагује. Нећу сада цитирати бројне нерегуларности о којима је причао мој колега Мартиновић, који су то све случајеви када независни органи Републике Србије нису реаговали. Има још много случајева, могу навести још бројна питања. Зашто се Милош Јанковић в.д. Заштитника грађана није оградио од политичког деловања његовог претходника, тако да има ту још доста питања, али не бих сада, даћу прилике и осталим народним посланицима да се укључе у дискусију.

Желим следеће да кажем. Појаве које нам се дешавају на српској политичкој сцени морамо јавно осудити. Имамо данашњи број „Блица“, који је пренео изјаву из „Недељника“ – не могу вам рећи ко ми је од политичара сугерисао да се кандидујем за градоначелника, Родољуб Шабић, Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података, изјавио је да су до њега долазили предлози за кандидатуру за градоначелника Београда, али није јасно рекао да о њима није озбиљно размишљао.

Значи, да ли вама институција независног државног органа омогућава да се ви кандидујете, било да су то градски избори, локални избори, председнички избори, да ли ви ту функцију користите да штитите интересе грађана? Да ли поступате у складу са Законом који јасно прописује ваше надлежности или се ви бавите политиком? Просто, господо, Шабићу, Јанковићу, одлучите се. Ви примате плату из буџета Републике Србије да обављате свој посао а не да се бавите политиком. То је моје виђење Заштитника грађана.

На самом крају желим да кажем да ћу у дану за гласање своју подршку дати Зорану Пашалићу за Заштитника грађана. Такође, гласаћу и за реизбор досадашњих чланова Фискалног савета. Подржаћу и предлог кандидата Одбора Агенције за борбу против корупције, јер ову кандидатуру

су већ до сада подржали и СНС, СПС, ЈС, ПУПС, СВМ и многи други. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, колегинице Стојковић.

Реч има народни посланик Марко Парезановић.

Изволите, колега.

МАРКО ПАРЕЗАНОВИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

Колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, Србија данас, после скоро 10 година треба да добије Заштитника грађана. Заштитника права грађана који треба права грађана да штити независно и самостално у складу са Уставом и законима. Дакле, после скоро 10 година треба да добијемо Заштитника грађана уместо заштитника ДОС-а.

Говорило се доста о независности и самосталности Заштитника права грађана и ја о томе могу да говорим на основу неког досадашњег искуства. Претходи Заштитник грађана Саша Јанковић, ако се не варам, изабран је 2007. године уз подршку бившег режима, а свој мандат је завршио као председнички кандидат тог истог бившег режима. И онда неко нама каже да нисмо спремни да трпимо контролу.

Заправо, сама та кандидатура Саше Јанковића представља ругање грађанима Србије, ругање независним институцијама и, на крају крајева, ругање Уставу и закону који најоштрије забрањује Заштитнику грађана да се бави политиком. А то негде показује и сам принцип рада бивше власти. Са једне стране спремни сте да се позивате на институције и законе, а ако вам је то у интересу прекршићете сваки закон и злоупотребити сваку институцију, да се позивате на демократију и људска права, ал' ако се осетите политички угроженим бићете спремни да вешате на трговима, да палите ову скупштину, да линчујете људе.

Саша Јанковић је симбол рада бившег режима. Нисте га претерано бранили, али ту могу и да вас разумем, јер искористио је вашу инфраструктуру да буде председнички кандидат, а касније направио своју партију. Ипак, говорило се о дужини студирања, а мени се чини да смо негде у октобру прошле године сви заједнички заузели став да дужина студирања не може да буде једини критеријум. Када смо продужавали рок за завршетак студија старим студентима, опозиција је била најгласнија у томе да то не може бити критеријум и да треба тај рок да се продужи.

Ја знам једног председника, једне странке који је био и бивши министар одбране, познат по врачарским пашњацима, који је студирао 13 година, па је можда и то био разлог таквог става опозиције. Какав је био студент господин Зоран Пашалић, искрено, не знам, али имам информацију

да као студент није имао пиштољ и да из тог пиштоља у његовом стану није убијен човек.

Шта очекујем од новог заштитника грађана? Очекујем да му сви грађани буду једнаки, да на друштвеним мрежама не блокира грађане које би истовремено требало да штити, очекујем да раздвоји оно што се зову права грађана и људска и мањинска права са политиком, да се то никада не спаја и да то данас буде стандард.

Као што је уважени колега Неђо Јовановић јуче рекао, контрола овог парламента, контрола рада Владе, председника Србије, то није посао Заштитника грађана, и то није посао нигде у нашем окружењу, то се не дешава нигде у ЕУ. Дакле, очекујем да институција Заштитника грађана врати свој углед који је изгубила у претходном периоду и, да будем потпуно искрен, не знам превише о господину Зорану Пашалићу и о њему ћу судити искључиво на основу његовог рада, баш као што то сада радим када је у питању и претходни заштитник грађана.

Када је у питању Фискални савет, оно што је трагично данас у нашој земљи то је што је готово немогуће било где чути аргументовану критику, дакле, можете видети у медијима умрлице председника Србије, умрлице за живим човеком, константне лажи о његовој породици, о његовом брату, о његовој деци, на дневном нивоу измишљене афере, а конструктивну и аргументовану критику не можете чути нигде. И ту мислим да је Фискални савет имао своју улогу и да се из њихових критика увек могла видети добра намера и жеља да Влада ради све боље.

Фискални савет је умео и да похвали и да критикује, и за нас је био увек такав да смо га поштовали. За разлику од опозиције, која када Фискални савет критикује власт, онда је Фискални савет најбољи, када Фискални савет похвали, онда он не ваља, а сви треба да се запитамо како смо дошли до тога да Фискални савет буде браник аргументованим критикама а да нигде у цивилном друштву, у невладиним организацијама, на крају крајева и у опозицији, не можемо чути аргументовану критику.

Дакле, подржаћу све предлоге са жељом да ове институције у наредном периоду раде боље и раде пре свега у корист грађана, а не у своју личну корист. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народна посланица Весна Ивковић.

Изволите.

ВЕСНА ИВКОВИЋ: Поштовани председавајући, поштоване колеге и колегинице посланици, Заштитник грађана је независан државни орган који штити права грађана и контролише рад органа државне управе.

Институција Заштитника грађана установљена је Уставом Републике Србије. Уставом је предвиђено да се о Омбудсману доноси посебан закон. Омбудсман ужива имунитет као народни посланик, бира га и разрешава Народна скупштина.

Све процедуре које у заштити права грађана спроводи овај независни орган уређене су Законом о Заштитнику грађана. Установљавањем ове институције грађани су веровали да ће моћи да заштите своја права која нису могли пред државним органима, што се у пракси до сада није показало тако. Јер омбудсман реагује у случајевима када постоје пропусти у раду или несавестан рад органа јавне власти, односно јавне управе пред којима грађани остварују своја права.

Оно што је битно за рад овако важног независног органа јесу принципи којих се Омбудсман мора придржавати у свом раду; то су законски и морални принципи утврђени и нашим и међународним прописима, односно на нивоу међународне асоцијације омбудсмана.

Подсетила бих на најважније принципе на којима се мора заснивати рад Заштитника грађана, а то су: независност, неутралност, непристрасност, политичка несврстаност, поверљивост и други.

Омбудсман не сме да има ниједан други положај, нити да буде у било којој организацији која би доводила у питање независност и објективност. Не сме да буде члан ни једне партије, са таквом праксом већ имамо негативна искуства. Грађани морају бити једнаки у остваривању својих права, а не да то зависи од политичке или неке друге припадности.

Законска обавеза Омбудсмана јесте да на законом дефинисан начин и по установљеним процедурама штити права грађана у следећим областима: људска права, права припадника националних мањина, права детета, права особа са инвалидитетом, права лица лишених слободе, родна равноправност, саветодавна помоћ и друго.

Верујем да ће нови Заштитник грађана убудуће имати мање посла, јер ова као и претходна Влада чине све да модернизују и кадровски опреме све јавне службе и државне органе пред којима грађани остварују своја права. Добро управу морају да карактеришу: поштовање достојанства странке, етичност, савесност, стручност, непристрасност, делотворност. Само оваква управа враћа достојанство грађанима који имају уставно и законско право да на најбољи и најједноставнији начин остварују своја права при државним органима.

Колико су велика овлашћења Заштитника грађана говори и чињеница да он има дискреционо право да одлучује да ли ће и како да поступа у погледу појединих или колективних случајева. Омбудсман може да иницира поступак на основу непосредног увида или свог директног

сазнања. Омбудсман има приступ свим информацијама и свим лицима у организацији, како је дозвољено по закону.

Гарант ауторитета Омбудсмана међу грађанима јесте његова политичка неутралност; тога је дужан да се држи како би сви грађани...

У дану за гласање Посланичка група Социјалистичке партије Србије подржаће све предлоге. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице.

Реч има народна посланица Вера Јовановић.

Изволите.

ВЕРА ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, драге колеге народни посланици, уважени грађани Србије, на дневном реду данашње расправе налазе се предлози кандидата за чланство Одбора за борбу против корупције, кандидата за избор чланова Фискалног савета, као и Предлог одлуке Одбора за уставна питања и законодавство за избор кандидата за Заштитника грађана.

На основу биографија које се налазе уз дате нам предлоге морамо се сложити да се ради о стручним и компетентним људима, а о њима говори њихов досадашњи рад и искуство.

Данас ћу говорити о Предлогу одлуке Одбора за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава за избор кандидата за чланове Фискалног савета.

Фискални савет је независни државни орган, одговоран Народној скупштини Србије. Функционисање Фискалног савета одређено је Законом о буџетском систему. Мисија Фискалног савета је кредибилитет фискалне политике са аспекта поштовања утврђених фискалних правила, да обезбеди јавност и одговорност у вођењу фискалне политике.

Да би испунио постављене циљеве, Фискални савет проверава макроекономске и фискалне претпоставке коришћене за израду владиних докумената, даје независну и кредибилну оцену економске политике, процењује у којој мери је Влада поштовала фискална правила која је утврдила, као и остале надлежности.

Одбор за финансије је на основу члана 55. Пословника Народне скупштине, полазећи од наведених предлога, за председника предложио досадашњег председника проф. др Павла Петровића, као и досадашње чланове ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Приведите крају, истиче вам време.

ВЕРА ЈОВАНОВИЋ: ... Павла Петровића, као и досадашње чланове проф. др Владимира Вучковића и мр Николу Алтипармакова.

Фискални савет је својом критиком, пре свега конструктивним предлозима пружио значајан допринос успешној економској политици Владе Републике Србије. Предлози Фискалног савета ишли су у правцу смањења јавног дуга и контролисане инфлације. С обзиром на то да је својим радом показао да делује као тим стручних појединца, не треба га мењати. Позивам своје колеге посланике да у дану за гласање прихвате ове чланове. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Муамер Зукорлић.

Изволите.

МУАМЕР ЗУКОРЛИЋ: Даме и господо, нема сумње да је институција Заштитника грађана веома важна за заштиту људских и мањинских права. Сећам се, тада када је успостављена ова институција, вест о томе међу припадницима бошњачке заједнице у Србији примљена је са великом радошћу, али је, нажалост, убрзо уследило разочарање с обзиром на то како се понашао Заштитник грађана, у то доба Саша Јанковић, према проблемима са којима се суочавала бошњачка национална заједница.

Имамо неколико веома изразитих примера кршења права ове заједнице и бруталне злоупотребе власти, тада Владе и власти ДС, где је Саша Јанковић као Заштитник грађана прећутно, односно нечињењем заправо подржавао такво понашање режима према припадницима бошњачке националне заједнице.

Тада је извршена агресија према Исламској заједници, цепана заједница злоупотребом власти на свим нивоима, од Министарства вера до злоупотребе полиције и других сегмената власти. Када су се припадници ове заједнице обраћали Заштитнику грађана, није предузео ништа да заштити право грађана. Отимана је имовина Исламске заједнице, истерано је више од 90 вероучитеља Исламске заједнице, а све то супротно закону и злоупотребом власти, али тада Заштитник грађана не реагује и тиме подржава кршење права тих грађана.

Оно што је представљало врхунац злоупотребе власти јесте 2010. године злоупотреба преко 1.500 припадника Жандармерије који су били на локацији Хаџет, иначе стратишту Бошњака где је преко 2.000 припадника бошњачке националне заједнице 1945. и 1946. године стрељано, где се налазе масовне гробнице. Када је локална самоуправа у Новом Пазару одлучила да подигне објекат на том стратишту грађани су се томе супротставили, а тадашња власт је упутила преко 1.500 припадника специјалних јединица, који су употребили силу, дакле дошло је до насиља, разбијања глава и тада Заштитник грађана није реаговао.

Нажалост, локалне власти су то схватиле као зелено светло и ми данас имамо, свега пре неколико дана почети су радови на изградњи зграде хитне службе на истој локацији, где су пронађени скелетни остаци масовних гробница, што заправо представља и даље последицу таквог односа према правима припадника ове националне заједнице.

Имамо такође и перманентну злоупотребу власти у погледу опструкција акредитација Интернационалног универзитета, такође из времена владе Демократске странке, уз прећутни благослов Омбудсмана, односно Заштитника грађана.

Дакле, каквог смо Заштитника имали најбоље знамо ми који смо на својој кожи осетили „независност“, односно веома велику пристрасност Заштитника грађана. Зато нам треба Заштитник грађана који ће бити на страни грађана у случајевима злоупотребе власти. Какав је овај који је предложен, то можемо знати тек када му дамо прилику. Овог претходног смо упознали и видели какав је.

Овome би требало дати шансу, а сходно томе како ће се понашати у случају обнашања ове функције, онда ћемо судити о њему и изјашњавати се о томе како врши ову своју функцију. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народна посланица Дијана Вукомановић.

Изволите, колегинице.

ДИЈАНА ВУКОМАНОВИЋ: Поштоване даме и господо народни посланици, поштовани гости, поштовани грађани и грађанке Републике Србије, премда данас у Скупштини разговарамо о једном техничком кадровском питању и несумњиво је за све нас да знамо да ће предложени кандидати уз подршку владајуће коалиције бити изабрани, то је рутина, јер кад су рутински са 157 гласова изабрали Ану Брнабић и остале министре за стару-нову владу, тако ће успети и у овом случају.

Међутим, ми се данас бавимо једном изузетно озбиљном облашћу, облашћу људских права и слобода и зато ме чуди што уместо да причају о квалитетима кандидата које су предложили, јер су ти предлози дошли из владајуће коалиције, представници СНС-а и њихових коалиционих партнера се обрушавају на бившег Заштитника грађана и на актуелног Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, господина Шабића.

Шта то говори? Говори да нисте ништа научили. На онај начин на који је актуелни председник Александар Вучић, по свом личном признању, рекао да није разумео шта се дешавало у Европи и свету у време пада Берлинског зида, али ја вас упорно подсећам, не само Берлински зид, војнополитички зид, Совјетски блок је управо пао и завршио у колапсу због

проблема недовољне заштите људских права и слобода, и економских и политичких, и ту грешку ви понављате управо данас.

Данас смо могли да чујемо неуобичајену лекцију председнице Скупштине Маје Гојковић, која је не само, да тако кажем, дала политичке пацке господину Шабићу и господину Јанковићу, него исто и будућем, кандидату Зорану Пашалићу, па му је рекла у ствари, у пренесеном или буквалном значењу, да заборави било какве политичке амбиције, да је он, ето тако, по вољи владајуће већине. То је неуобичајено.

Ми не морамо да знамо имена Омбудсмана чак ни у Србији, ако не знамо у окружењу или ако људи у ЕУ и у европским земљама не знају имена Заштитника грађана. То је добро за демократију. Па чак имате земаља где се не зна ни име председника. Ено узмите Холандију или неке друге земље, председника државе људи не знају, зато што имају поверења да ће онај ко је добио већину поступати по Уставу. Овде то није случај. Ви нон-стоп ударате пацке из области људских права и слобода. На удару су медији, некад су на удару грађани, некад сељаци, зависи како се ко буни.

То није добро. То није Србија. Подсећам вас да је чак и у време Титове Југославије, да тако кажем, и Републике Србије био велики стандард заштите људских и мањинских права. Ево, и господин Зукорлић је подсетио на неке немиле случајеве.

Према томе, ја вам кажем да Србија пропушта шансу да буде шампион људских права. На крају крајева, 600.000 грађана који су гласали за Сашу Јанковића рекли су да је он урадио врло добар посао. Према томе, ја вас сад подсећам на ону чувену реченицу коју су рекли у време доношења Сретењског устава – тај француски расад у српској шуми неће се добро примити, али клица и семе људских права и слобода то се врло добро примило на српско тле и ви не можете с вашим политичким отровним пестицидом да га затрете.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народна посланица Дубравка Филиповски.

Изволите.

ДУБРАВКА ФИЛИПОВСКИ: Хвала, председавајући.

Колеге и колегинице народни посланици, ми смо ова два дана расправљали о три веома важна предлога за функционисање три независне институције. Ја са овим што је речено за ова два дана могу да се сложим делом, а са нечим не. Искористићу ових својих пет минута да кажем свој утисак, да нам је 10 година и два мандата требало да у правни систем успоставимо темеље институције Заштитника грађана.

Све би било у реду да претходни Заштитник грађана Саша Јанковић није почео да користи своју функцију у политичке сврхе, припремајући се и

користећи своју функцију за кандидатуру за председника државе. И свима онима који су данас и јуче оспоравали кандидатуру Зорана Пашалића за Заштитника грађана и подршку посланичке већине тим поводом желим да кажем да смо ми 2012. године у овом високом дому имали апсолутни консензус свих политичких странака и посланичких група, значи и позиције и опозиције, и свих невладиних организација и да је он био јединствен случај у томе што је злоупотребио функцију Заштитника грађана, што је политизовао и што је дозволио својим поступањем да се изгуби синергија која је постојала у друштву тим поводом.

Не знам када ћемо имати такву ситуацију поново, али је више него јасно да смо олако изгубили и да смо једина земља у којој се Заштитник грађана са своје функције кандидовао за председника државе, користећи државне ресурсе за своју политичку каријеру.

Закон јасно прописује надлежности Заштитника грађана. Ова институција мора да буде независна, посао Заштитника грађана је да препозна када су људска права угрожена и да реагује због тога. Заштитник грађана мора да буде високоморална личност, као и да има одговорно и професионално поступање у складу са мандатом и надлежностима које носи једна тако значајна функција.

Веома је важно да будући Заштитник грађана сарађује са Парламентом Србије, да сарађује са невладиним организацијама, да буде у контакту са грађанима Србије. Све оне који су у својој дискусији на неки начин окривили вољу већине за подршку новом Заштитнику грађана уз одсуство дијалога желим да подсетим да су прописима јасно и прецизно дефинисани услови и поступак за избор Заштитника грађана и да су вољом већине у овом високом дому изабрани и уважени ревизор Сретеновић, који овде седи, и претходни Заштитник грађана и Повереница.

Међутим, овде се ради о нечему другом. Овде се ради о једном бесмисленом покушају оспоравања легитимитета већине да предложи кандидата за Заштитника грађана и што је, по мени, још такође на неки начин нечувено, оспоравању биографије кандидата Заштитника грађана кога је предложила већина. Знате, када неком не можете ништа друго да нађете и да му оспорите било шта у његовој биографији, у његовом минулом раду, онда му пребројавате колико је пута полагао неки испит, колико је година студирао, извлачећи то на веома ружан начин из контекста, не узимајући у обзир животне околности за то.

Оно што је несумњиво то је да кандидата већине за Заштитника грађана, господина Пашалића, карактерише богато радно искуство, стручност и резултати које је имао у досадашњем раду. Такође, веома је важно да ову институцију треба ојачати, да је треба деполитизовати и

можда најбоље говори шта значи аргументована и конструктивна критика која постаје покретач одређених промена а то је управо и предлог за председника Фискалног савета. Због тога ћу у Дану за гласање подржати сва ова три предлога.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала пуно.

Реч има народни посланик Драган Весовић.

Изволите, колега Весовићу.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Због мало времена говорићу о две од ове три теме. Наравно, највише времена узела је свима нама ових дана прича о Заштитнику грађана. Малопре је председница Скупштине врло лепо нешто рекла и мени се то свидело. Каже – да смо у првом разреду, наш говор би почео: „Јанковић је био лош Заштитник грађана, а Пашалић ће бити бољи.“

Потпуно се слажем, Јанковић је био лош. Ја бих уз то „лош“ додао још неколико атрибута – “јако лош“, „ужасно лош“, али се са другим делом не могу сложити. Не могу се сложити, јер да ли ће Пашалић бити бољи или гори мене као народног посланика треба да определи нешто што се зове његовом биографијом.

Чуо сам, ви сте покушавали да браните, да причате... По закону од нека четири услова које би он као кандидат за Заштитника грађана требало да испуни, он, по свему судећи, испуњава само први – да је завршио правни факултет. Али то његово завршавање правног факултета је нешто што мене никако не може да фасцинира. Особа која је студирала 13 година и након 13 година студирања имала просечну оцену 6,73, па се онда једно седам година бавила радом у адвокатској канцеларији, па релативно касно положила испит и ушла у правну струку, па се онда у тој правној струци бавила питањем рада у прекршајним органима, уз дужно поштовање свих оних судија који тамо раде.

Неки еминентни професори правног факултета мени су објашњавали да су прекршајни судови, каже – реликт комунизма; они су уведени у оно доба када је полицијској репресији која је спровођена на становништву требало дати брзи судски легитимитет, па су ми чак појаснили да ће Европска унија, којој толико тежите, да стави пред нас захтев да се ти прекршајни судови и укину. Дакле, ни тај сегмент његовог рада није нешто што ће мене да фасцинира.

Али једна друга ствар у целој причи мени смета и највише ме боли. Реците ми, а ја тај одговор нисам чуо, сви су причали – како је могуће у земљи Србији и по старом закону о високом школству и по новом закону о високом школству да особа која је имала средњу оцену 6,73 упише постдипломске студије? Ја знам да се увек тражила минимална оцена осам.

Како је дотични господин магистрирао? Како је могуће да је са 6,73 уписао постдипломске студије? Нисам добио одговор, али бих волео то да видим. Да ли је то разлог што је направио отклон, па уместо магистеријума на правном факултету отишао да магистрира на ФОН-у?

Мени прича није јасна. По ономе како сам ја у разговору са, понављам, еминентним професорима правног факултета, сазнао сам – то је, богами, противзаконито. Како ће Заштитник грађана да буде онај ко је урадио нешто што није у складу са законом? Зато ја за таквог Заштитника грађана нећу гласати. Он не може да буде мој заштитник грађана, без обзира што је онај претходни био никакав.

Али и за тог претходног малопре сам чуо једну причу. Тачно је, он је поднео оставку на место Заштитника грађана непосредно пошто се кандидовао за председника државе, али ми смо, господо из власти, и ми смо, господо из опозиције, као народни посланици имали прилике да га разрешимо одмах, да сазовемо седницу и да не дозволимо да у кампањи користи државна средства као нешто што је његово. Нажалост, политичка процена је била да то не треба радити, тако да ћу се ја сетити овде мога професора који је говорио – нека мене мени, требаћу ја себи.

Ниједан ни други неће бити мој Заштитник грађана, ја о њима не могу да мислим добро.

И таман сам помислио да овај лош просек представља тренд који СНС заступа, јер ја доста често са резигнацијом говорим о овоме, јер то је лоша порука студентима, али када сам добио изузетан предлог од председника државе господина Александра Вучића да за кандидата у Агенцији за борбу против корупције буде предложен млад доктор Станковић Милош, ја сам видео једну бриљантну биографију: са 23 године завршио је правни факултет са просечном оценом 9,55, а осам година након тога докторирао.

И све је то било бриљантно и заиста сам рекао – изузетан пример. Међутим, узмем ја и почнем да гледам његово радно искуство из биографије и неке ствари мени почну да падају у очи. Каже – 2008. године изабран је у звање сарадника у настави за ужу Грађевинскоправну научну област, предмет Наследно право. Па 2009. године је произведен у звање асистента за ужу Грађевинскоправну област, предмет Наследно право. Па му обновљено 2012. године звање асистента за предмет Наследно право. И онда, одједном, 2016. године бирамо га за доцента за ужу научну област Правна историја, предмети Упоредна правна традиција и Реторика.

Мени то није било јасно и зовнем опет оне малопре поменуте професоре факултета и питам како је то могуће. Кажу – Весо, то није могуће, то је противзаконито, он није могао да буде изабран за то. Али ја

кажем – како, човек изузетан студент, бриљантан, награде на говорништву? Шта се дешавало? И добијем објашњење – у питању је била самовоља бившег председника РИК-а, господина Дејана Ђурђевића, који је професор на том факултету и који је, према ономе што су мени рекли ти професори, дословно рекао овом изузетном младом човеку: „Момче, купи прње и иди са моје катедре!“

(Чују се гласни коментари у сали.)

Да ли је могуће да је тако урађено? Да ли је могуће да ми хоћемо да оваквог младог човека изгубимо? Који је иначе и докторирао на теми Уговор о наслеђивању између супружника, који је цео живот, све своје знање, енергију, бриљантно школовање посветио једној области, а да онда нечија самовоља, па макар то опет био бивши председник РИК-а испред Српске напредне странке... Мени је жао, он је асистент на том предмету. Кажу да је господин Станковић био асистент професора Антића, професор Антић је отишао за амбасадора у Лисабон, дошло је до тога, и онда се тражило решење...

Немојмо да нам овакве ствари измичу контроли. Ви сте у прилици, као власт, да то не дозволите, да то спречите. Мени не смета што је он био 51. потписани који је подржао господина Александра Вучића, то је његово право, то је његово мишљење, он је мени бриљантан и ја ћу за њега да гласам. Али ова ствар озбиљно поставља питање да ли он може да ради у Агенцији за борбу против корупције, јер није успео да се избори за своје радно право а како ће се онда борити са другим пошастима које ће га, нажалост, на том месту сретати. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Повреда Пословника, Маја Гојковић.

Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Захваљујем. У питању је члан 107 – говорник је на седници Народне скупштине дужан да поштује достојанство Народне скупштине.

Мене је зачудило што ви нисте реаговали и исправили једну од посланица која је износила нетачан податак, претпостављам из незнања, када је навела пример Краљевине Холандије као добро уређене државе, државе у којој се поштују демократска права и владавина права и заштићују се људска права на прави начин, те да грађани Холандије не знају ко је њихов председник. Наравно да не знају ко је њихов председник зато што је Холандија – Краљевина Холандија. И они знају ко је краљ Холандије, а председника немају.

Хвала вам. Мислим да смо дужни да то исправимо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Реч има народни посланик Срђан Ного, повреда Пословника.

СРЂАН НОГО: Указао бих на повреду члана 103. Пословника, који у ставу 1. прецизира да народни посланик може указати на повреду Пословника непосредно по учињеној повреди.

У својству посланика из клупе за посланике јавила се председница Парламента за реч са жељом да укаже на повреду Пословника. Да ли се посебна правила примењују на председника Парламента и да ли за њу не важи овај пословник него има неки посебан? Јер ја нисам чуо до сада да је неки посланик могао да укаже на повреду Пословника која је учињена раније. Пре ње је говорио господин Драган Весовић, а колико сам разумео, Драган Весовић није тај посланик, јер је он мушкарац, а овде се радило о неком посланику женског пола који је учинио повреду Пословника.

Тако да вас молим, нама из опозиције се не дозвољава да укажемо на повреде Пословника у таквим случајевима, али очигледно посланицима владајуће већине и конкретно председници се излази у сусрет.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Сматрам да нисам повредио Пословник. Имали смо једно добро разјашњење у складу са Пословником.

Још једном повреда Пословника, реч има Маја Гојковић.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Захваљујем.

Треба добро проучити члан 103. и знати када се неки посланик јавио. Јавила сам се док је говорио посланик Весовић, а ви сте вероватно поступили не желећи да га прекинете па одмах мени да дате реч и ја вам се захваљујем на томе.

Али уважени посланик заиста не може да избрише чињеницу да је посланица Вукомановић рекла да је Холандија република, а она је краљевина, те желим опет да поновим да је Холандија краљевина и да нема председника државе па је нормално да грађани Холандије не знају ко је председник државе кад га немају.

Према томе, молим да ме не едукујете како се користи Пословник. Холандија је краљевина, па шта да радимо. Је л' тако?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Господин Орлић се исто јавио, тако да сам пропустио да му дам реч.

Колегинице Вукомановић, нема реплике када је у питању повреда Пословника. Једно разјашњење је било.

Идемо даље.

Реч има Ђорђе Вукадиновић.

Изволите, колега, пријавите се.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Хвала. У ово мало времена што је остало посланичкој групи, ја бих покушао да се вратим на тему ове наше дводневне сесије, која као да је само спољашњи повод да би се онда у вези са тим причало о свему и свачему.

Мислим да је тон томе дала скупштинска већина, а то се поготово видело данас, са једном дозом агресије и нетрпељивости која је натпросечна чак и за наше стандарде овде у Скупштини, а навикли смо на свашта. Посебно је, изгледа, то изражено у тренуцима када нема аргумената. Јер, што је мање аргумената, то је више увреда за опозицију и то је више причања ван теме. Наравно, то важи и обрнуто.

Као што рекох, има нас разних. Нисмо сви цвећке, ни са једне ни са друге стране, као што ни кандидати наши нису увек једнако савршени, али у овом случају је ипак одговорност на парламентарној већини. Зато је ваша одговорност, драге колеге, као што би била одговорност председника Парламента да, рецимо, упозори на атмосферу и да нам обезбеди тишину, да се може нешто чути у овој сали, а ви то не чините.

Елем, одговорност је скупштинске већине да гледа кога предлаже и да онда буде спремна да истрпи консеквенце тог свог предлога.

Ми смо овде видели да се убедљиво највише времена потрошило на критику рада бившег Заштитника грађана, и то из два разлога. Први је зато што га се једним делом, изгледа, плаше, зазиру од њега ове колеге из владајуће већине, а с друге стране зато што немају много тога доброга да кажу о свом кандидату.

Мене чуди нешто друго, што нису више времена посветили оправданим похвалама другим кандидатима који су могли, који су овде предложени, него су се устремили само на Заштитника грађана, и то на господина Јанковића. Он је сада политичка фигура. Било је шта је било, ви сте гласали за њега, нисам ја гласао за њега.

С друге стране, предложили сте човека који је, као што смо чули, студирао 13 година и има просек 6,73 или 6,75. Дакле, то је релевантна чињеница. Да не говоримо о том чланству у управним одборима Црвене Звезде и Партизана. Ја сам сигуран, а то је поента, драге колеге, да бисте ви из својих редова могли наћи боље кандидате, а сигурно сте могли, и међу посланицима и међу члановима Одбора за правосуђе.

Дакле, није у реду да се на овај начин бламира институција Скупштине која сада треба, и ви, па онда посредно и ми сви као Парламент да изгласамо такав предлог.

Није случајно председник Вучић, који, наравно, зна шта ради... Он је положио и човек има просек 9,55. Он је могао да нађе неког исто тако, неког Индијанца па да каже – али он је страшно талентован, он је геније и

радиће добро свој посао. Али он то није урадио, препустио је вама да се бламирате.

Последњи пут вас молим, апелујем, повуците свој предлог, а онда поентирајте на овим другим предлозима који су квалитетни више или мање и ми онда ту нећемо имати богзна шта да приговоримо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Повреда Пословника, народни посланик Владимир Ђукановић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Уважени председавајући, члан 107. Пословника.

Ово је заиста скандал и невероватно да нисте реаговали. Управо је малопређашњи говорник рекао да су овде кандидати који се предлажу Индијанци. На шта то личи? Он који је мењао нацију, он неке то приговара! Он тражи просек? Колики је просек био Јанковићу? Шта је знао о Јанковићу 2007. године када га тако подржава?

Заиста вас молим, овакве ствари морате да прекинете. Инсистирам и тражим да му дате опомену, јер нико нема права да тако вређа људе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ђукановићу.

С обзиром на то да је била јако велика граја у сали, могуће је да сам пропустио, да нисам чуо. Извињавам се. Наравно да нећемо дозвољавати такву врсту изражавања. Тако да нисам прекршио Пословник.

Да ли хоћете да се Народна скупштина изјасни? (Не.) Хвала.

Идемо даље, реч има Миладин Шеварлић. Није ту.

Момо Чолаковић. Није ту.

Иван Костић?

Реч има Јахја Фехратовић.

Изволите.

ЈАХЈА ФЕХРАТОВИЋ: Хвала.

Поштовани председавајући, даме и господа народни посланици, посебну пажњу данашње обједињене расправе изазива предлог избора Заштитника грађана. С тим у вези, ово излагање ћу посветити овој тачки дневног реда.

На званичној интернет презентацији овог органа државе нашли смо дефиницију у чијем се првом делу каже – Заштитник грађана је независан и самосталан државни орган задужен да штити и унапређује поштовање слобода и права. У посебне секторе на врху лествице наводи се заштита права припадника мањинских народа и националних мањина, при чему се наводи да у оквиру више одељења постоји одељење заштите права припадника националних мањина.

Анализирајући рад претходног Заштитника грађана, према овој дефиницији утврђујемо да је био сушта супротност истој. Као Заштитник грађана Саша Јанковић није био ни независан ни самосталан државни орган. То су понајбоље осетили припадници бошњачког народа и њихове институције за време власти ДС-а и режима Бориса Тадића, у спреси са локалном влашћу СДА и СДП Сулејмана Угљанина и Расима Љајића у санџачким градовима.

Изложени бруталном кршењу Устава и закона од стране државних и локалних режима тог периода, Бошњаци су се много пута обраћали Јанковићу тражећи од њега да ради свој посао, међутим, врло често су добијали изговор да је немоћан, да није надлежан, да не може и тако даље, а све се односило на аспекте заштите права и слобода грађана који су у опсегу његовог посла.

Како се понашао Заштитник грађана у случајевима Исламске заједнице интернационалног куриозитета чули смо од колеге Муамера Зукорлића. Ништа бољи његов однос није био ни приликом избора за Бошњачко национално вијеће 2010. године, директно у кршењу уставних и законских регулатива од стране тадашњег министра Чиплића, а онда у јеку свог политичког узлетања 2016. године.

Злоупотребљавајући позицију Заштитника грађана, активно је учествовао у покушајима изазивања немира у Санџаку кроз хушкање народа и државних органа против изградње зграде факултета за исламске студије. Уз то, оно што је поражавајуће и срамно, на све позиве породица отетих и убијених у Сјеверину и Штрпцу Заштитник грађана се није јасно одређивао и није искористио све законске оквире да изађе у сусрет њиховим захтевима који су били оправдани.

Све су то показатељи да је бивши Заштитник грађана, уместо сервисирања грађана, све време свог мандата, бар када су у питању Бошњаци, сервисирао политику својих некадашњих ментора а садашњих партнера.

Погубност његовог деловања и политичка пристрасност видљива је у подршци бахатом локалном Омбудсману у Тутину, који је 18.6.2016. године у центру Тутина физички напао свог суграђанина. Како стоји у службеној полицијској белешци о томе, дотични Заштитник грађана претио је смрћу овом лицу, физички га напао и претукао. Иако смо трагали да ли је Саша Јанковић реаговао у овом случају да упозори свог колегу на кршење закона и злоупотребе положаја, нисмо наишли на такве податке, али смо наишли да је на претходним изборима добио подршку дела политичке партије тутинског заштитника грађана.

Наводећи ове примере лошег, зависног, несамосталног и политичком трговином мотивираног деловања претходног заштитника грађана, хтели смо да кажемо да ова институција у будућности мора бити другачија те да нови Заштитник грађана не сме поновити грешке свог претходника.

Чињеница да је господин Пашалић као прекршајни судија имао снаге и смелости да изрекне судску казну тадашњем председнику Републике Борису Тадићу доста говори да поседује квалитете да самостално, независно и натполитички обавља ову важну функцију држави.

Зато ћемо у дану за гласање подржати овај предлог и надам се да ће наша подршка бити залог томе да господин Пашалић као будући Заштитник грађана води рачуна о правима припадника мањинских народа и заједница, да иста не буду као за време његових претходника и бившег режима у највећем броју случајева само папирната, већ да све позитивне законске одредбе из области заштите мањинских народа и националних заједница суштински заживе. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Зоран Радојчић?

Срђан Ного?

Значи, листа је закључена. Потрошено је и време свих посланичких група и листа је исцрпљена.

Питам, у складу са Пословником, да ли неко жели да искористи право из члана 96. Пословника.

Реч има народни посланик Петар Петровић.

Изволите.

ПЕТАР ПЕТРОВИЋ: Поштована председнице, даме и господо народни посланици, дозволите ми да у име Посланичке групе Јединствене Србије кажем да ћемо ми подржати све предлоге који су данас овде пред нама за гласање, а ја желим посебно са неколико реченица да се осврнем на кандидата за Заштитника грађана, или Омбудсмана, господина Зорана Пашалића.

Овде смо чули много критика на његово име, почев од тога колико је студирао, колика му је просечна оцена, где је био, шта је радио итд., али ме посебно изненађује, да не употребим неки тежи израз, да су те критике долазиле од оних који су га 2002. или 2003. године, када су били на власти у граду Београду, поставили за старешину суда за прекршај града Београда, тада је то био управни поступак у скупштинама општина, односно градова.

Онда, 2010. године, приликом такозване велике реформе судства у Србији, господин Пашалић је постављен за председника Вишег

прекршајног суда, тада је то био Виши прекршајни суд, од стране истих оних који га данас критикују и који кажу да је толико година студирао итд.

Са друге стране, господин Пашалић је у свом досадашњем раду показао изузетне резултате у погледу организације нових судских организација прекршајних судова и желим да вас подсетим, за оне који нису знали, да је господин Пашалић као судија за прекршај града Београда још 2003. године донео пресуде којим је заштитио мигранте у граду Београду који су тада били нападнути, шиканирани и тако даље од стране неких који су прекршили права миграната у граду Београду. Толико само да се зна да он није знао да штити нека права грађана других националности и националних мањина и тако даље.

Када неког критикујемо колико година је студирао, треба да знамо разлоге зашто је неко толико студирао. Са друге стране, да ли је само просек оцена довољан да неко обавља неку функцију? Па једино да бирамо само оне које имају просек девет, девет и по или десет, а све остале да пошаљемо на Завод запошљавање, не морају да раде ништа друго.

Желим да вам кажем да је у Јагодини био изврстан стручњак који је студирао 15 година медицину, али је после тога докторирао и био изузетан стручњак, а имао је просек шест и нешто на медицинском факултету. Хоћу да кажем да сам просек оцена на факултету не мора да значи да ће неко бити изузетан стручњак у својој области.

Толико о Пашалићу, толико о Заштитнику грађана. Ја сам сигуран да ће господин Зоран Пашалић добро обављати посао, боље ће обављати посао него његов претходник, а и сигуран сам да неће користити функцију у политичке сврхе, да се сутрадан када му истиче мандат кандидује за неку функцију у држави Србији.

Када су у питању други кандидати, као што су кандидати и за чланове Одбора Агенције за борбу против корупције, то су кандидати који су предложени од овлашћених предлагача и ми можемо или да прихватимо или да не прихватимо те предлоге.

У име Јединствене Србије кажем да их треба прихватити и ми ћемо гласати за те кандидате. Међутим, колико су неки предлагачи принципијелни у својим предлозима и колико воде рачуна о томе да тај одбор добро ради, тај предлог на сву срећу није овде данас пред нама. Био је стигао један предлог који је враћен предлагачима да се за члана Одбора Агенције за борбу против корупције кандидује или предложи особа која је кажњавана од тог одбора Агенције за борбу против корупције зато што није поштовала Закон о борби против корупције. Толико о принципијелности, толико о доследности, толико о правичности.

Када говоримо о трећем телу о коме данас расправљамо, Јединствена Србија ће такође подржати тај предлог, јер је он управо дошао од овлашћеног предлагача, односно овлашћених да их предложе, а управо су ти који се поново предлажу највише критиковали одређене буџетске, финансијске и друге ствари које су долазиле из Владе Републике Србије. Дакле, предлагачи су рекли да је добро некад и критиковати нешто а не само хвалити и зато ћемо подржати тај предлог.

И на крају, позивам све посланике, колегинице и колеге, да подржимо предлоге који су данас пред нама и да идемо даље. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Саша Радуловић.

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала.

Поштовани грађани, даме и господо, расправљали смо, ево, два дана о предлозима за кандидате за Фискални савет, за Одбор Агенције за борбу против корупције и за Заштитника грађана и јако је битно да поновимо неке кључне ствари о којима смо овде данас и јуче дискутовали, а то је да је процес избора ових кандидата потпуно неадекватан.

Владајућа већина је објашњавала како их закон не обавезује на транспарентнију и бољу процедуру, процедуру у којој ће народни посланици моћи да постављају питања кандидатима, где ће се заиста расправљати о њиховим плановима рада, и чињеница јесте да у овом лоше написаном пословнику нема ништа о томе, односно не постоји обавеза, али такође не постоји у истом овом пословнику ни забрана да се кандидати појаве на Одбору, да на одборима одговарају на питања посланика, да приложе свој програм рада.

Вероватно сви знате да је, где год се пријавите за неки посао, тај интервју обавезан. Изгледа свуда осим у Народној скупштини Републике Србије. Кандидати се нису ни појавили на одборима. Кандидати за Фискални савет нису ни дошли, кандидати за Одбор за Агенцију за борбу против корупције се нису ни појавили. Појавили су се кандидати за Заштитника грађана; опет, избегавали питања; предложени кандидат није одговарао на њих, инструисан од стране председника Одбора да то не чини.

Значи, практично, ово је једна велика фарса. Посланици немају могућност да врше своју уставну улогу, да испуњавају законску обавезу и да са пуном одговорношћу бирају кандидате, јер нису могли да им постављају питања. Многе ствари су остале спорне. На овакав начин ствари не би требало радити.

Чињеница јесте и оно на шта се владајућа већина углавном извлачи је – овако је рађено и раније, пре 2012. године. Ми кажемо – овако је

погрешно. Ако вам Министарство финансија да овакав један предлог за члана Фискалног савета, једна реченица, овде између моја два прста се види та једна реченица, у којој само кажу ко је кандидат. Исто тако Народна банка – један пасус. Овим видите да заиста не постоји поштовање ове институције. Минимум минимума требало би да буде да можемо отворено да разговарамо са кандидатима о њиховим плановима рада.

Пошто ниједан кандидат тај план рада није поднео, посланици ДЈБ неће гласати ни за једног кандидата. Могуће је да међу њима има и добрих кандидата, али ако толико не поштујете Народну скупштину и не поднесете план рада, глас сигурно нећете добити од ДЈБ. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Маја Виденовић.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Хвала.

Председник Србије и СНС не подносе контролу, не подносе новинаре који питају грађане који слободно мисле, институције које звоцају, како они сами кажу.

Овој власти су потребни бољи грађани. И данас ће изабрати заштитника власти, уз најаву да ће расформирати институцију која се борила за угрожена права грађана.

Тим избором ми сви заједно улазимо у нови ниво терора СНС-а над слободама и над институцијама, и то су опасне ствари чије последице тек очекују грађане и ово друштво.

Знате, тамо где сваку област друштва заузима и отима једна странка, ту нестаје држава. И због тога ће посланици Демократске странке бити још гласнији и јачи у одбрани демократије.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Срђан Ного.

СРЂАН НОГО: Као што смо напоменули, пружићемо подршку само Милошу Станковићу. Надамо се да ће он оправдати наше поверење и да ће бити достојан обављања те функције. А што се тиче осталих предложених, само можемо бити скептични.

Осврнуо бих се само у ово кратко време на Заштитника грађана. Двери сматрају да је та установа сувишна у правном поретку Србије, да припада некој другој правној култури и да нема пуно значаја за грађане. Међутим, врло је занимљива чињеница да то што је био претходни Заштитник грађана лош, имамо биографију овог новог који нам гарантује да ће и овај бити лош.

Мени није јасно како је Пашалић дошао у везу са СНС-ом, јер колико је мени познато, он се са извесним Зораном Ђурићем, судским вештаком, приближио Снежани Маловић и захваљујући Снежани Маловић био протезиран у Прекршајном суду. Нисам испитивао одакле он у комбинацији са СНС-ом, али и то ће се ускоро сазнати.

Оно на шта бих морао да осврнем јесте и констатација да неће бити пуно посла за њега, јер, нажалост, мислим да ће бити изузетно пуно посла за Заштитника грађана. Само бих напоменуо један актуелни случај нове ствари која мора свакако бити предмет интересовања и Заштитника грађана. Наиме, овде је Технолошко упутство о пријему и уручењу судских писмена и писмена у управном поступку, управо донето на основу Статута Поште, а на основу уговора између Поште и Високог савета судства и Државног већа тужилаца и мишљења Министарства за државну управу, које је потписала садашњи премијер Ана Брнабић. Тиме се ван закона ставља Законик о кривичном поступку...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, време сте потрошили, 10 секунди више.

Реч има Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господа народни посланици, прво да исправим претходне колеге. Само играч на срећу да изађе. Дакле, да исправим претходне колеге – услов за постдипломске студије није да неко има оцену осам кома нешто. Постдипломске студије могу да се упишу и са шест, шест кома нешто – уз услов да постоје два научна рада. Дакле, то показује да замерке одређених колега не стоје.

На крају свих ових расправа треба честитати онима који буду изабрани, а ја мислим да је по питању Заштитника грађана, ма кога да смо изабрали сем Саше Јанковића, то напредак, јер Саша Јанковић, како смо у расправи видели, није никога штитио, штити самог себе. Није ни покушао да штити пред управним органима отпуштене, слабо плаћене, оне који су остали без посла, њих 350.000 за време владавине бившег режима. Он је водио рачуна само о себи и, без обзира на то ко да је изабран на његово место, то би био апсолутни напредак, а ја верујем да ће господин Пашалић више пажње посветити људским правима него што је то урадио његов претходник.

Што се тиче Агенције за борбу против корупције, ја и даље изражавам своје незадовољство зато што она није служила својој сврси. Управо је предводник ове групе „Никад им доста није било“, који је напустио седницу, живи доказ за то, јер никада није санкционисана његова неправилност по питању преноса овлашћења из његових приватних фирми на међусобно повезано лице.

Такође морам да изразим незадовољство зато што је посланик бившег режима, због мојих примедби да је купио стан у Бечу и да Агенција за борбу против корупције то није санкционисала, прошлог дана, јуче, упутио озбиљну увреду овом парламенту називајући нас зоолошким вртом.

Дакле, без обзира на његову увреду, кад није нешто убедљиво, онда од њих следи нешто увредљиво.

Ја и даље морам да изразим незадовољство зато што мислим да Агенција за борбу против корупције није служила својој сврси, није санкционисала све пљачке које су биле за време владавине бившег режима у периоду који је, надам се, далеко иза нас.

Они данас, ко бајаги, стају у заштиту оних слабо плаћених, називајући Србију како је називају, а морам да их подсетим да у њихово време Србија није била земља јефтине радне снаге, већ је била земља беспослене радне снаге, која сада остварује неки напредак заједно са нама и налази себи посла. Ја тврдим да радничка права треба да буду већа, да она морају да се ускладе са профитом, а и свакако је напредак кад се попнете један или два степеника; пет степеника не можете прескочити одједном.

Што се тиче Фискалног савета, ја и даље желим да им захвалим и на похвалама, и на покудама, и на критикама, јер је то веома битно с обзиром на то да ми очекујемо, захваљујући томе што они пажљиво прате шта ми радимо, да ова земља економски напредује и да оствари оно што није остварила од 2000. до 2012. године.

Дакле, желим да честитам свим кандидатима.

Незадовољан сам још једном чињеницом, што на данашњој седници није било места за заменика, односно да се замени особа која себе назива Повереником. То је веома важна институција. Мислим да човек који пледира да буде политичар поново, да се реактивира, не заслужује да буде на том месту, посебно кад се има у виду да су он и Заштитник грађана узели 80.000 фунти од Британске амбасаде и да од тог тренутка настаје неспоразум између њих а требало је да бране људска права и функционера, односно представника Владе, представника Скупштине и тако даље.

Верујем да ћемо у будућем периоду наћи...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, потрошили сте време за дискусију.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: ... Наћи времена да исправимо и ту неправду и да добијемо новог Повереника. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Сагласно члану 98. став 4. Пословника, закључујем заједнички јединствени претрес о предлозима аката из тачака 1, 2. и 3. дневног реда.

Поштовани народни посланици, с обзиром на то да је Народна скупштина завршила расправу о свим тачкама дневног реда ове седнице, сагласно члану 87. став 5. Пословника Народне скупштине, одређујем четвртак, 20. јул 2017. године, са почетком у 15.00 часова, као дан за гласање о тачкама дневног реда седнице Трећег ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву.

Захваљујем.

(После паузе – 15.05)

ПРЕДСЕДНИК: Поштовани народни посланици, пре него што пређемо на одлучивање потребно је да утврдимо кворум.

Молим да убаците своје идентификационе картице у посланичке јединице.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 150 народних посланика.

Прелазимо на ОДЛУЧИВАЊЕ.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ИЗБОР ЧЛАНОВА ОДБОРА АГЕНЦИЈЕ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ.

Стављам на гласање предлог председника Републике Србије да се за члана Одбора Агенције за борбу против корупције изабере др Милош Станковић.

Закључујем гласање: за – 147, против – пет, уздржан – један, није гласало девет посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика изабрала др Милоша Станковића за члана Одбора Агенције за борбу против корупције.

Стављам на гласање предлог Врховног касационог суда да се за члана Одбора Агенције за борбу против корупције изабере Слободан Газивода, судија Врховног суда Србије, у пензији.

Закључујем гласање: за – 142, против – шест, уздржана – три, није гласало 11 посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика изабрала Слободана Газиводу за члана Одбора Агенције за борбу против корупције.

Стављам на гласање предлог ДРИ да се за члана Одбора Агенције за борбу против корупције изабере др Јелена Станковић доцент Економског факултета Универзитета у Нишу.

Закључујем гласање: за – 142, против – два, уздржано – шест, није гласало 12 посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика изабрала др Јелену Станковић за члана Одборе Агенције за борбу против корупције.

Стављам на гласање предлог Социјално економског савета да се за члана Одбора Агенције за борбу против корупције изабере Иван Ковачевић.

Закључујем гласање: за – 142, против – два, уздржано – седам, није гласало 11 посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика изабрала Ивана Ковачевића за члана Одбора Агенције за борбу против корупције.

Стављам на гласање предлог Удружења новинара Србије и Независног удружења новинара Србије да се за члана Одбора Агенције за борбу против корупције изабере Живојин Ракочевић.

Закључујем гласање: за – 15, против – три, уздржан – један, нису гласала 143 посланика.

Констатујем да Народна скупштина није изабрала Живојина Ракочевића за члана Одбора Агенције за борбу против корупције.

Дозволите да у ваше и своје име честитам члановима Одбора Агенције за борбу против корупције на избору и да им пожелим успешан рад.

Прелазимо на 2. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЧЛАНОВА ФИСКАЛНОГ САВЕТА.

Стављам на гласање Предлог одлуке о избору чланова Фискалног савета, у целини.

Закључујем гласање: за – 143, против – шест, уздржана – два, није гласало 11 посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила предлог одлуке о избору чланова Фискалног савета.

Дозволите ми да у ваше и своје име честитам члановима Фискалног савета на избору и пожелим их успех у даљем раду.

Прелазимо на 3. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЗАШТИТНИКА ГРАЂАНА.

Стављам на гласање предлог одлуке о избору Заштитника грађана, у целини.

Закључујем гласање: за – 142, против – 20, уздржан – нико, није гласао – нико.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила предлог одлуке о избору Заштитника грађана.

Дозволите ми да у ваше и у своје име честитам Заштитнику грађана на избору и пожелим му успешан рад.

Прелазимо на одлучивање о ПОВРЕДАМА ПОСЛОВНИКА.

Народни посланик Балша Божовић је на седници 19. јула у 13.40 минута указао на повреду члана 106. став 1.

Молим да одлучите да ли је повређен наведени члан.

Закључујем гласање: за – седам, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није повређен наведени члан.

Народна посланица Бранка Стаменковић је на седници 19. јула у 15.07 минута указала на повреду члана 103. став 8. Пословника.

Молим да одлучите о овоме.

Закључујем гласање: за – 11, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није повређен наведени члан Пословника.

Народни посланик Мирослав Алексић, на седници 19. јула, у 17.01 минут указао је на повреду члана 104.

Молим да одлучите о повреди Пословника.

Закључујем гласање: за – 10, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није повређен наведени члан Пословника.

Народни посланик Немања Шаровић, на седници 19. јула, у 17.12 минута указао је на повреду члана 106.

Молим да Народна скупштина одлучи о повреди Пословника.

Закључујем гласање. Нико није приступио гласању.

Констатујем да није повређен наведени члан.

Народни посланик Балша Божовић, на седници 19. јула, у 17.43 минута указао је на повреду члана 106. став 1.

Молим да одлучите о томе.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није повређен наведени члан.

Народни посланик Немања Шаровић, на седници 19. јула, у 18.09 минута указао је на повреду члана 104.

Молим да одлучите да ли је повређен наведени члан.

Закључујем гласање. Нико није приступио гласању.

Констатујем да није повређен наведени члан.

Народни посланик Немања Шаровић, на седници 19. јула, у 18.14 минута указао је на повреду члана 104.

Молим да одлучите о овоме.

Закључујем гласање.

Нико није приступио гласању, те констатујем да није повређен наведени члан.

Народни посланик Татјана Мацура, на седници 20. јула, у 11.07 минута указала је на повреду члана 106, те молим да одлучите о томе.

Закључујем гласање: за – девет, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да је Скупштина одлучила да није повређен наведени члан.

Народни посланик Балша Божовић, на седници 20. јула, у 12.41 минут указао је на повреду члана 107. став 1. Пословника.

Молим да Народна скупштина одлучи да ли је повређен наведени члан.

Закључујем гласање: за – осам, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није повређен наведени члан.

Пошто је Народна скупштина обавила разматрање и одлучивање о свим тачкама дневног реда ове седнице, сагласно члану 102. Пословника, закључујем седницу Трећег ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву.

Чисто као обавештење, сада ћу заказати седницу за полагање заклетве и то ће бити отприлике у 15.30 часова, па вас молим да посланици који желе да присуствују остану ту још 15-20 минута.

(Седница је завршена у 15.15 часова.)